

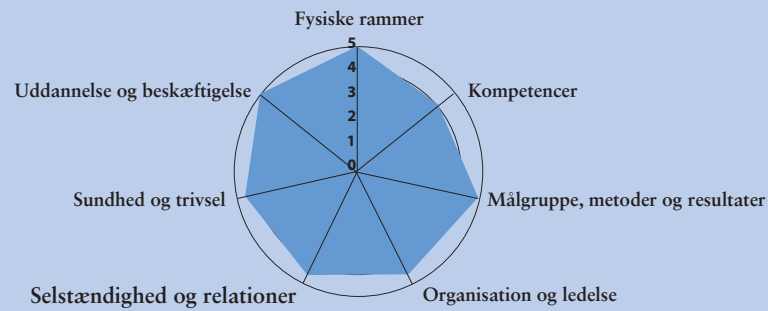
Neuropædagogikhuset

- en vifte af tilbud til børn, unge og voksne
med hjernemæssige dysfunktioner

VI GIVER BØRN, UNGE OG VOKSNE NYE RØDDER

Tilbuddets bedømmelse

”Det er socialtilsynets vurdering, at familiecentret Ll. Nørremark er et velorganiseret og specialiseret neuropædagogisk behandlingsted.

(..) Anbringende kommuner bekræfter, at de unge udvikler sig positivt på familiecentret..”

SOCIALTILSYN ØST, 2020

2. udgave, 1. oplag 2020

Copyright Neuropædagogikhuset

Redaktion: Vibeke Monnick og Kirsten Holm-Petersen

Tekst: Journalist Kirsten Holm-Petersen,
Holmpkommunikation

Fotos: Mie Neel og Vibeke Monnick

Grafisk design og layout: BJ IdeReklame

Tryk: Center Tryk

Neuropædagogikhuset
Nørremarksvej 18
4572 Nr. Asmindrup

Telefon: 59 32 44 50
www.neuropaedagogikhuset.dk
mail: info@neuropaedagogikhuset.dk

INDHOLD

Neuropædagogikhuset – en oversigt	4
Velkommen til Neuropædagogikhusets univers	5
Målgrupper	6
Uddannelse og beskæftigelse	8
Selvstændighed og relationer	10
Metode og faglig tilgang	12-15
<i>Neuropsykolog Susanne Freltofte</i> <i>Børne- og ungeneuropsykolog Marianne Verdel</i>	
Neuropædagogik i praksis	16
Resultater	18
Organisation, ledelse og kompetencer	20-22
<i>Supervisor og cand. pæd. psyk Hans Raunsø</i>	
Sørens forældre.....	23
Familiecentret Ll. Nørremark Opholdssted og §107-botilbud	24
Undervisningstilbuddet Spirilen	26
<i>Hjemmeundervisning efter folkeskoleloven, dagtilbud og STU</i>	
Oasen §108-bosted	28
Svalereden og Friheden	30
<i>Lejligheder med mulighed for støtte efter §85, efterværn og enkeltmandsprojekter.</i>	
Ll. Nørremarks konsulentbistand	32-34
<i>Lejligheder, værelser, undervisning, beskæftigelse og aktiviteter efter §103 og §104, §85-støtte og dukkemuseum m.m.</i>	
Leif Monnick-Nielsen	35
Mariannes forældre	36
Jens Chr. Lund, Stevns Kommune	37
Buller Vinther	38
Pædagog Annette Andersen	39
Søren	41
Historien bag Neuropædagogikhuset	42-48
<i>Fra det første plejebarn i 1978 til i dag.</i>	
<i>Klinisk psykolog og tidl. bestyrelsesformand for Lille Nørremark, Ole Schouenborg</i>	<i>49</i>
<i>Tidligere direktør i LOS, Geert Jørgensen</i>	<i>50</i>
<i>Advokat Karin Høier</i>	<i>50</i>
Neuropædagogikhuset Organisering, ejerforhold og revisorer	51

1. + 4. OPHOLDSSTED OG §107
FAMILIECENTRET LL. NØRREMARK
Nørremarksgården, Nørremarksvej 18,
4572 Nr. Asmindrup
LL. Egebjergvej 37, 4560 Vig

2. EJLIGHEDERNE
SVALEREDEN OG FRIHEDEN
LL. Egebjergvej 11 – 13
4560 Vig

3. NEUROPÆDAGOGIKHUSETS KONSULENTBISTAND
Søndergade 11 / Østerled 1
4534 Hørve

5. BOSTEDET OASEN
Nykøbing-Slagelsevej 44, Hønsinge
4560 Vig.

6. UNDERVISNINGSTILBUDET SPECIALKOMPAGNIET
Nykøbing-Slagelsevej 22
4560 Vig

Velkommen til Neuropædagogikhusets univers

Helheden er mere end summen af enkeltdelene. Det er kernen i Neuropædagogikhuset. For hvis man ser isoleret på de enkelte aktiviteter under "huset" – fx Familiecentret Ll. Nørreremark, bostedet Oasen eller Farmors Dukkemuseum - så får man ikke den helhed med, som vi og vores dygtige medarbejdere har skabt over de sidste årtier.

Helheden betyder nemlig, at vi i dag står med et "hus", der tilbyder kommunerne en lang række højt specialiserede ydelser og indsatser til børn, unge og voksne med hjernemæssige dysfunktioner og skader. Vi har på tværs en fælles ånd, professionalitet og neuropædagogisk faglighed, der hele tiden kan tilpasse sig målgruppens behov, fordi vi har fleksibilitet og vilje til forandring. Ved at bruge os, kan kommunerne - i kraft af vores stordriftsfordele og tilknyttede fagfolk og specialister - spare mange penge.

Neuropædagogikhuset har en bred vifte af tilbud på en række lokaliteter i Odsherred. Vi har et opholdssted, et undervisningstilbud for børn og unge i den skolepligtige alder, STU, dagtilbud, §85-støtte, §103 og §104 beskæftigelse og aktiviteter, efterværn efter §76 samt botilbud efter §107 og §108. Samtidig udbyder vi kurser i neuropsykologi og (praktisk) neuropædagogik.

Vores samarbejdsstrukturer betyder, at vi til stadighed kan finde nye veje i løsningen af en opgave. Kan en ung på opholdsstedet fx profitere af at prøve vingerne af i et af de øvrige botilbud? Kan en ung voksen beskæftiges under trygge rammer i "huset"? Har en ung et behov, som hverken vi eller lokal-samfundet i øvrigt kan honorere – så skaber vi rammerne og ansætter personalet til at løse udfordringen.

Neuropædagogikhuset har ingen formel, øverste ledelse. Til gengæld er der en række bindende strukturer, der sikrer den fælles forståelse af målgruppen, af den faglige tilgang og af de nødvendige medarbejderkompetencer.

Fælles er det månedlige møde for alle "husets" enheder, de obligatoriske neuropsykologiske og -pædagogiske uddannelses- og supervisionsdage med nogle af landets mest kompetente neuropsykologiske (VISO-)kapaciteter, og den bevidsthed og vilje, der er hos personalet ift. at skabe forandring for målgruppen og deres familier.

Alle Neuropædagogikhusets tilbud har herudover en fælles aftale med en række behandlere, der er med i prisen. Det gælder fx zoneterapeut og sexolog.

De store undervisningslokaler sikrer, at også en stor socialforvaltning – eller en beboers mange familie-medlemmer – kan inviteres med til en uddannelsesdag, så viden om neuropædagogikken spredes. Al undervisning ved Susanne Freltofte og Marianne Verdel er gratis for forældre og anbringende kommune.

Venlig hilsen
Vibeke Monnick

Målgruppe

Målgruppen generelt

Neuropædagogikhusets målgrupper er børn, unge og unge voksne, der har brug for en specialiseret indsats på grund af omfattende dysfunktioner i hjernen. Årsagerne til denne dysfunktion kan være mange:

- Højresidede hjerneskader på grund af for tidlig fødsel, føtalt alkoholsyndrom, bilulykker eller tidlig sygdom.
- Diffuse hjerneskader på grund af grov omsorgssvigt.
- Diagnosticerede, psykiatriske lidelser, herunder ADHD og autisme samt udviklingshæmmede.

Målgruppen er karakteriseret ved – på grund af dysfunktioner i hjernen – at have et manglende overblik og fornemmelse for helhed, manglende selvindsigt og forståelse for konsekvenser af egne handlinger. De har høj hyper/hypoarousal, tilpasningsvanskeligheder, generelle indlæringsvanskeligheder og behov for omfattende støtte og træning, der tager udgangspunkt i en grundlæggende neuropsykologisk/neuropædagogisk viden.

Neuropædagogikhuset modtager ikke unge med narko- eller alkoholproblemer.

Fra en af vore mange ture til Sverige.

Målgrupperne for de enkelte delydelser

Familiecenter Ll. Nørremark

(Opholdssted §66 og §107):

Børn, unge og voksne i alderen 11 – 25 år. Ved tvivl om, hvorvidt et barn eller en ung falder inden for målgruppen, drøftes dette med Neuropsykologihuset Bakkedal, der står for den indledende undersøgelse af alle på Ll. Nørremark.

”Generelt ser vi de bedste resultater med de unge, som kommer til os, når de er 11-12 år. Så kan vi koncentrere os fuldt ud om at opbygge de stærke sider af hjernen og de kompetencer, som vi kan bygge ovenpå disse – i stedet for at bruge kræfter på at aflære dem alt det, som de har fået vænnet sig til, fordi de ikke har været i den rette behandling”.

Vibeke Monnick, januar 2015.

Undervisningstilbuddet Specialkompagniet

Børn, unge og unge voksne fra 11 år og opefter, der som følge af deres hjerneskade eller omsorgssvigt har indlærings- og tilpasningsvanskeligheder. Undervisningstilbuddet retter sig mod børn og unge fra Ll. Nørremark og mod unge og voksne, der enten bor på nogle af Neuropædagogikhusets øvrige tilbud, bor hjemme eller er i andre tilbud.

Oasen

(længerevarende botilbud §108):

Voksne med behov for døgntøtte

Svalereden/Friheden

(midlertidigt botilbud §107, §85, enkeltmandsprojekter, efterværn §76):

Unge – som oftest fra opholdsstedet - der er fyldt 18 år, som har brug for støtte og hjælp i hverdagen, og hvor støtten forventes at løbe over adskillige år.

Ll. Nørremarks konsulentbistand:

Unge voksne, der har brug for bolig og/eller støtte under § 107, § 108 og § 85. Og unge voksne, der har brug for at afprøve egne evner, hvor vi tilbyder beskæftigelse og aktiviteter efter §103 og §104.

Uhhhhh..

God fanget på en af vores skønne udflugter

Uddannelse og beskæftigelse

Alle "vores" børn, unge og voksne har en drøm om at være så tæt på normalsamfundet som muligt. Vores opgave er at hjælpe dem til, at drømmen går i opfyldelse. Det gør vi ved at støtte dem i at blive så selvhjulpne som overhovedet muligt".

Vibeke Monnick, januar 2015.

De børn og unge, der indskrives på opholdsstedet Ll. Nørremark, kommer som oftest med en bagage af nederlag, svigt og lavt selvværd. Gennem vores udredning af deres hjernemæssige dysfunktioner samt deres stærke og svage sider får både vi, de selv og deres familier et grundlag for at arbejde med deres udviklingspotentialer fagligt, praktisk og socialt.

Vores løbende evalueringer af deres færdigheder både i undervisningen og på opholdsstedet forstærker vores viden om, hvor ressourcerne ligger – og vi bestræber os til stadighed på, at de nye nervetråde, som de små succeser i hverdagen er med til at opbygge, bliver udfordret og forstærket. Vores stadige iagttagelser og samtaler med de enkelte unge om, hvad de kan lide at lave, går i samme retning.

Inden for rammerne af Neuropædagogikhuset har vi en lang række af muligheder for at få prøvet de unges færdigheder af og se, hvad der kan lade sig gøre. Samtidig opsøger og afsøger vi alle muligheder, som lokalsamfundet tilbyder, for at se, hvor den unge vil kunne få fodfæste. Vores klare mål er, at de unge arbejder i det omfang, de overhovedet kan.

Leif Monnick-Nielsen er altid i gang med at finde beskæftigelse til de unge, som de kan finde glæde ved.

En tidligere beboer:

Fra at sidde alene i et mørkt rum til i dag at være renovationsarbejder på fuld tid.

X med udprægede autistiske træk blev indskrevet på Ll. Nørreremark og Spirilen som 15-årig. Undervisning kom ikke på tale det første halve år – det eneste, han ville i undervisningstiden, var at sidde i et totalt mørkt rum med en lille lampe tændt. Han kunne hverken læse eller skrive. Hver dag talte personalet med ham om, hvad der interesserede ham – og en dag var der ”bid” og en gnist af interesse. Knallerter...

Et knallertkørekort kom på tale. ”Men jeg kan jo hverken læse eller skrive”. Spirilen talte med aftenskolen og fik udleveret CD-rom’erne til knallertundervisningen. Knallertkørekortet kom i hus – og han begyndte at sige, at det ville være fedt at kunne læse. Så fandt personalet bøgerne frem! Da var han fyldt 17 år.

Hele Neuropædagogikhuset har årskort til et sommerland. X fortalte om sin drøm om at arbejde dér. Spirilen talte med lederen deroppe, og X fik 2 x 14 dages praktik, der gik godt. Senere blev han ansat i sommerperioden i lønnet job.

Næste skridt var et kørekort til gaffeltruck på det lokale AMU-center, hvor Spirilen hjalp med teoriundervisningen – den kunne han ikke klare socialt sammen med de øvrige på AMU-centret.

Almindeligt kørekort var det næste. Han var nu fyldt 18 år, og der blev skruet et dagtilbud sammen på Spirilen, hvor han fik lært at læse ordentligt, så kørekortet kom i hus. X var undervejs i praktik som vinduespudser for at se, om det var noget.

X flyttede herefter fra Ll. Nørreremark, men kommer på besøg. Derfor ved man, at han i dag har taget lastbilkørekort og arbejder fuld tid som renovationsarbejder på helt almindelige vilkår.

En tidligere beboer:

Han ville kunne blive fx gårdmand i en ejendom på halv tid.

Y med epilepsi og deraf afledt hjerneskade blev indskrevet på Ll. Nørreremark og Spirilen som 15-årig. De første to år blev han undervist i almindelige, boglige fag – dansk, matematik, engelsk etc. Herefter tabte han interessen for det boglige, og anfaldene blev værre.

For at prøve noget andet af, startede Y med at komme med ud og passe grønne områder i forbindelse med Neuropædagogikhusets ejendomme. Det trivedes han med.

Y fik et skræddersyet STU-forløb på Spirilen, hvor fokus var på at vedligeholde de grønne områder ved Neuropædagogikhusets ejendomme plus brolægning, fx lægning af sten til terrasser – et område, han viste stor interesse og evne for.

Desværre flyttede Y, inden STU’en var helt fuldført. Men både Ll. Nørreremark og Spirilen vurderede, at han efter det forløb, han havde gennemført, ville kunne passe et halvtidsjob som fx gårdmand i en ejendom eller lignende, hvor arbejdet var struktureret, og hvor hans epilepsi ikke ville være en barriere for jobbet.

Selvstændighed og relationer

”Fundamentet i alt arbejde i Neuropædagogikhuset er, at de unge selv skal trives med det, de laver. Derfor har vi konstant fokus på at gøre de unge så selvstændige som muligt. Få dem selv til at træffe valg og lære dem at begå sig sammen med andre mennesker”.

Vibeke Monnick, januar 2015.

Pædagogikken i Neuropædagogikhusets forskellige tilbud er bygget op, så den på en række niveauer understøtter bestræbelserne på at gøre de unge så selvstændige som muligt og lære dem at indgå i relationer.

Tirsdagsmødet og andre møder

Ll. Nørreremark

På Ll. Nørreremark er der fast møde hver tirsdag, hvor alle børn og unge mødes med de ansatte, der er på arbejde. Der vælges en ordstyrer blandt børnene/de unge. Et af formålene med mødet er at lære børnene/de unge, at alle har ret til at have deres egen mening og ret til at ytre sig. Ansøgere til stillinger på Ll. Nørreremark og unge, der gerne vil indskrives, skal med på mødet – det giver erfaring i at tale med fremmede, hvilket opbygger selvtilliden. På mødet kan børnene/de unge lufte ønsker – én vil fx gerne gå på aftenskole – og man taler om, hvordan det kan lade sig gøre, og hvordan man bedst muligt kan bakke op om dette.

Unge og ansatte på det ugentlige tirsdagsmøde

Unge voksne i §107 har god gavn af at have et formøde med personalet inden et tirsdagsmøde, hvor de får hjælp til at udtrykke og fastholde det, de gerne vil have med på mødet.

Undervisningstilbuddet Spirilen

For at træne elevernes sociale evner og følelse af medborgerskab har Spirilen hver uge et ungemøde, hvor alle elever deltager. Her har eleverne mulighed for at komme med ønsker til undervisningen – fx nye læsebøger - eller aktiviteter som ture ud af huset og afprøvning af en ny sportsgren. På skift er eleverne sammen med deres kontaktperson ansvarlig for at afvikle ungemødet.

Oasen og Svalereden

Oasens og Svaleredens unge har glæde af hinanden. Mange af dem er fra deres tid på Ll. Nørreremark vænnet til at holde møder og få talt om små og store problemer med hinanden. Den kultur har de taget med sig og benytter sig af i hverdagen.

Behandlingsplan og supervision

Børn, unge og voksne i Neuropædagogikhusets forskellige tilbud er – for børnene afhængigt af, hvor modne de er – orienteret og involveret i den løbende status og den årlige behandlingsplan. Enten får de den læst op eller på anden måde gennemgået punkt for punkt, og de har lejlighed til at kommentere det skrevne.

Herudover er alle børn, unge og voksne med i den supervisionsdag med enten Viggo Petersen fra Bakkedal eller Marianne Verdel fra Center for Hjerneskade, hvor deres sag gennemgås og er til drøftelse med dem, deres familie og sagsbehandlere. På denne dag får de en forklaring i ord og begreber, der giver mening for dem selv, om, hvad der er på færde i deres hjerne, hvad der er deres stærke sider, og hvori deres svagheder består. Denne indsigt, som de får i trygge rammer af erfarne fagfolk, er med til at give dem den selvindsigt, der er forudsætningen for, at de aktivt tager del i det arbejde, der skal udvikle deres potentialer.

En tidligere beboer:

Bæredygtige relationer er kernen i hans liv

Z var 15 år, da han kom til opholdsstedet Ll. Nørremark under Neuropædagogikhuset i 2000. Hans opvækst havde været turbulent. Moren var psykisk udviklingshæmmet, faderen formentlig psykisk syg, og han havde været groft omsorgs-svigtet. En del af sin barndom boede han hos sine farforældre. Bakkedals undersøgelse viste en ung mand med udviklingshæmning og andre hjerne-mæssige dysfunktioner – blandt andet, at han havde svært ved at planlægge og styre sin adfærd og gennemskue konsekvenserne af sine handlinger.

Z boede knapt tre år på Ll. Nørremark, hvor personalet fik pædagogiske anvisninger fra Bakkedal. Han fik eneundervisning fra Spirilen, meget strukturerede rammer og hjalp Leif Monnick Nielsen i landbruget. Efter nogle år flyttede han til opholdsstedets mest selvstændige afdeling, hvor han blev glad for de øvrige to beboere og var med til at styre boafdelingens fælleskasse. Han viste klar interesse for praktiske fag og kom i praktik hos en tømrer (Vibeke Monnicks fætter), der hjalp med at vedligeholde nogle af Neuropædagogikhusets ejendomme. Praktikken var godkendt af Arbejdsformidlingen – og tømreren er en fast del af Z's netværk den dag i dag.

I 2003 flyttede Z fra opholdsstedet. Han lejede sig ind i den ejendom, der i dag er Oasen, og fik støtte under § 85, i første omgang fra sin kontaktperson fra Ll. Nørremark men gradvist fra lederen af Svalereden – samtidig med, at Leifs bror, der boede i underetagen, supplerede den praktiske støtte i det daglige.

I alle årene i Neuropædagogikhuset arbejdede personalet med Z's evne til at opbygge relationer. Da han ankom i 2000, blev han beskrevet som én, der står "udenfor" i relation til andre mennesker. Han blev gradvist bedre til at lytte til andre og undgå "pralehistorier", gik fra at være en, der betalte sig til status blandt de øvrige beboere, til at være vellidt som sig selv, og lærte så småt at sige fra over for krav fra andre, han ikke syntes, var rimelige. Han var – og blev mere og mere – en dejlig ung mand at være sammen med.

I 2007 flyttede han fra Neuropædagogikhuset, men havde – og har - fortsat hyppig kontakt med både en ansat fra Spirilen, tømreren og ægteparret Monnick. I dag er han gift og har knyttet sig tæt til sine svigerforældre. Han bor en lille andelsbolig og har gennem kommunen fået et skånejob i et ejendomsservice-firma.

På Spirilen hjælper eleverne med at lave mad.

Metode og faglig tilgang

Neuropsykologi, neuropædagogik og eksperter udefra

Neuropædagogikhuset og alle dets enkelte ydelser har siden begyndelsen af 1990'erne taget fagligt afsæt i neuropsykologien og den deraf afledte neuropædagogik. Metoden er valgt, fordi den sætter ord (og teori) på den systematik og tilgang, som, Vibeke Monnick så, virkede på de unge, som allerede boede på stedet. Neuropædagogikken er ikke en blandt mange metoder, som medarbejderne kan vælge mellem i det daglige – den er grundstammen i arbejdet overalt i Neuropædagogikhuset.

I 1992 indgik Vibeke Monnick og neuropsykologihuset Bakkedal – ledet af specialkonsulent i neuropsykologi Viggo Petersen og neuropsykolog Susanne Freltofte – en aftale om et fagligt samarbejde. En aftale, der består den dag i dag, og som i 2014 blev udvidet med et samarbejde med neuropsykolog Marianne Verdel fra Center for Hjerneskade.

I 2019 gik Viggo Petersen på pension hvormed det nu er Susanne Freltofte der hovedsageligt står for at undersøge de unge, der indskrives i Neuropædagogikhuset og rådgive Vibeke Monnick ved visitationen og den indledende behandlingsplan. Marianne Verdel står for sagssupervision og undervisning af personale, forældre, familie, de unge og sagsbehandlere. Begge to har årelang erfaring med neuropsykologi og med at omsætte denne til praksis i arbejdet med mennesker med forskellige typer af hjernemæssige dysfunktioner og –skader.

Undervisning og supervision ved Bakkedals Viggo Petersen.

Specialkonsulent i neuropsykologi Viggo Petersen:

Om neuropsykologi og neuropædagogik

Neuropædagogikken er den praktiske anvendelse af neuropsykologien, forklarer Viggo Petersen. Vi skal tilbage til 2. verdenskrig og til den russiske hjerneforsker Alexander Luria for at forstå dens udspring. Rusland havde et stort antal krigsveteraner med krigstraumer. I stedet for at give dem pension, fik Alexander Luria mulighed for at forsøge at genoptræne dem. Hans resultater var med til at skabe neuropsykologien som felt – og betyder, at senere forskning og klarlæggelse af hjernens forskellige centre giver os en forståelse af disse forskellige centres betydning for menneskers færdigheder. Altså hvor i hjernen forskellige færdigheder ”sidder” – fx vores evne til at tale, til at skabe et overblik eller til at styre impulser.

Med denne viden bliver det muligt at klarlægge, hvor et menneskes svage og stærke sider er – og det klarlægger også helt biologisk, hvis et eller flere centre i hjernen er decideret ødelagte. Samtidig udvikles forståelsen af, at mange ting kan føre til, at hjernen skades – iltmangel under fødslen, stærkt omsorgssvigt i de tidlige måneder og år af et barns liv, blodpropper, trafikulykker etc.

Træne succesoplevelser

Hvor neuropsykologien fortæller os, at et svagt eller ødelagt center som regel ikke kan genopbygges, hvor meget det end forsøges, så viser neuropædagogikken, at man ved at træne de stærke sider kan kompensere for de svage.

■ Grundstenen i neuropædagogikken er, at man skal træne det, et hjerneskadet menneske oplever succes med. Det giver motivation for at træne mere, og dermed udvikles evnen til at kompensere for de svage sider og nogle gange oven i købet erstatte et hjerneområde, der på grund af en medfødt funktionsfejl ikke fungerer, fortæller Viggo Petersen.

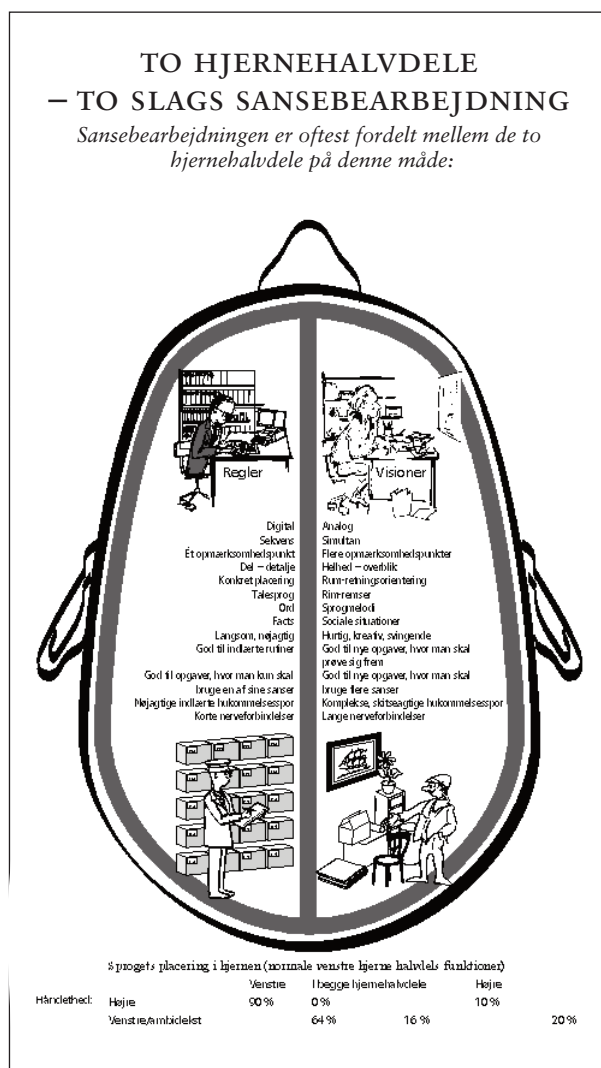
Dette med den positive forstærkning af de stærke sider er den ene side af mønten. Den anden – nok så vigtige – er, at det er omsonst at træne de svage eller ødelagte centre. Det giver i bedste fald intet resultat, i værste fald en nederlagsfølelse.

■ De svage sider skal komme med af sig selv på baggrund af den motivation, succesen giver, siger Viggo Petersen, og succes er en vigtig del af vores livskvalitet.

Neuropsykolog cand. psyk. Susanne Freltofte driver Neuropsykologihuset Bakkedal. Susanne Freltofte har sammen med Viggo Petersen blandt andet skrevet lærebøgerne "Hjerner på begynderstadiet" og "Først føler vi – siden tænker vi".

HJERNENS FUNKTION KAN SAMMENLIGNES MED EN FABRIK MED TRE AFSNIT/BLOKKE.

I BLOK 1 BOR PORTNEREN,
I BLOK 2 BOR PRODUKTIONEN OG
I BLOK 3 BOR DIREKTØREN OG DISTRIBUTIONEN (STYRING AF DEN BEVIDSTE MOTORIK).

Kilde: Viggo Petersen og Susanne Freltofte

PORTNEREN | PRODUKTIONEN | DIREKTØREN

Når det lille barn fødes, er næsten alle de nerveceller anlagt, som skal danne basis for hjernens funktion resten af livet. Portnerfunktionen er i store træk parat til at fungere, medens hjerneoverfladen (Produktionen og Direktøren) tages i brug hen gennem udviklingen, ved at der sker en opkobling mellem flere og flere nerveceller, der danner netværk, der kan samarbejde og indlære. Produktionen er et par år foran i udvikling i forhold til direktørfunktionen, der først viser tydelig tegn på begyndende funktion, når udviklingsalderen nærmer sig 2½-3 år.

PORTNEREN

PRODUKTIONEN

DIREKTØREN

Neuropsykolog Susanne Freltofte:

Fra 12 til 25 år er det rigtigt svært

Neuropsykolog Susanne Freltofte har brugt sit liv på at være brobygger mellem neuropsykologisk teori/ forskning og den praktiske hverdag for mennesker med hjernemæssige vanskeligheder. For hende er den store udfordring for et sted som Neuropædagogikhuset at arbejde med mennesker i den allermest sårbare periode af deres liv.

- Når de er små, er det muligt for forældre og lærere at hjælpe dem i hverdagen, lave struktur, lægge spor ud og støtte dem. Men fra 12-års alderen bliver det sværere. De får sværere ved at orientere sig, der kommer mange valg, livet bliver mere uoverskueligt, og de skal sige farvel til barndommen. Når de er blevet 25, har de ofte fundet en eller anden form for identitet, siger Susanne Freltofte.

Med den neuropsykologiske forståelse og den neuropædagogiske praksis bliver det ifølge Susanne Freltofte muligt at hjælpe de unge i overgangen fra barn til voksen. Finde og få dem til at forstå og bruge deres potentialer, gøre voksertilværelsen overskuelig, hjælpe dem til at få og bevare relationer og interesser.

Neuropsykolog cand. psyk. Susanne Freltofte har blandt andet skrevet bøgerne "Udviklingsmuligheder for børn med hjerneskader", "Udviklingsalder hos voksne udviklingshæmmede", "Svag funktion i højre hjernehalvdel" og "Hvor slipper DAMP'en ud" om børn med ADHD.

Neuropsykolog Marianne Verdel:

Neuropsykologi med et kognitivt udgangspunkt

En hjerne består af milliarder af nerveceller – også kaldet neuroner (heraf navnet neuropsykologi). De mentale processer i hjernen, der gør, at vi mennesker både kan opfatte verden, tænke og anvende viden til at løse problemer, kalder vi de kognitive funktioner. Neuropsykologien gør os i stand til at forstå og beskrive, både hvordan de kognitive funktioner fungerer, hvilke områder i hjernen, der er hovedansvarlige for hvilke funktioner – og hvad der kan gå galt i udviklingen af dem.

Et barn eller en ung med en hjerneskade eller hjernemæssige dysfunktioner kan have problemer med opmærksomhed, læring og hukommelse, planlægning og problemløsning, forståelse og brug af sproget, genkendelse af genstande, og bearbejdning af sanseindtryk. Hjerneskader og dysfunktioner i hjernen kan desuden medføre problemer i forhold til den sociale kognition og adfærd. Barnet eller den unge har fx en mangelfuld indlevelsessevne, manglende evne til at læse/forstå andres følelser eller til at reflektere over sig selv.

En neuropsykologisk undersøgelse afdækker barnets/den unges neurokognitive vanskeligheder og ressourcer. Vi kortlægger med andre ord, hvor barnet/den unge har det svært – har han eller hun svært ved at koncentrere sig og bliver nemt forstyrret. Eller vælter verden over meget små ting. Når vi har fået belyst barnets/den unges styrke og svage sider – og dermed undersøgt alle områder i hans eller hendes kognitive hierarki (se illustration på modsatte side) - så kan vi gå på to ben i vores arbejde med barnet/den unge.

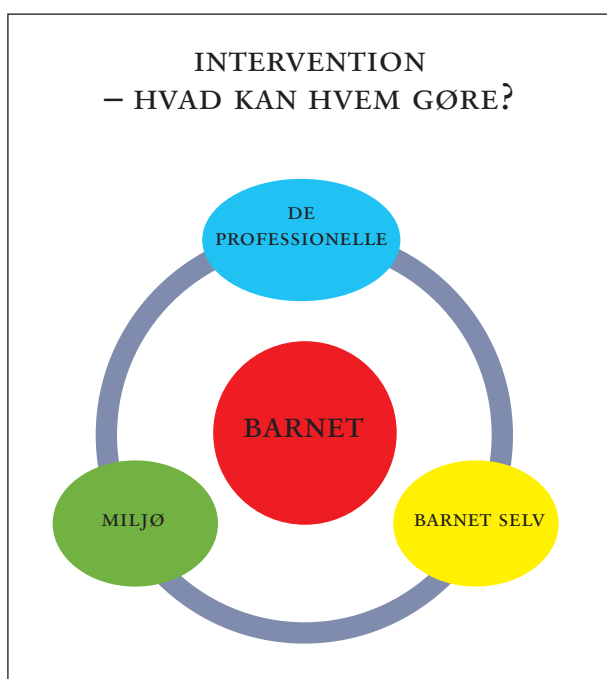
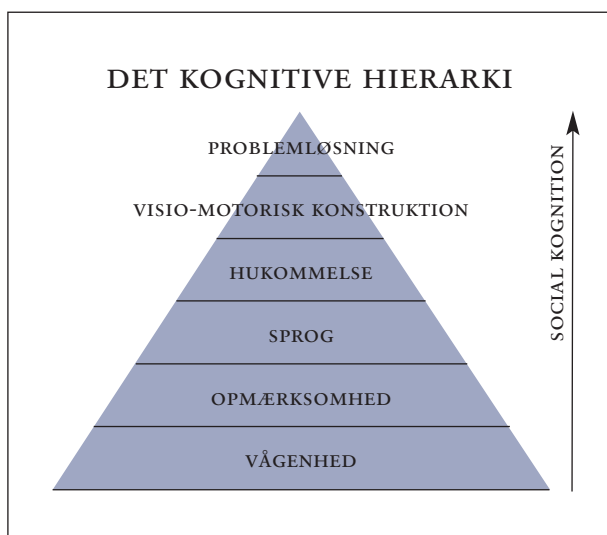
Vi kan planlægge kompenserende strategier, det vil sige finder måder, hvor vi kan arbejde rundt om det, der er svært. Hvis en ung fx meget let bliver vred og kaster med sine ting, skal der ikke ligge ting på hans bord i skolen. Og vi kan planlægge pædagogisk støtte i forhold til såvel indlæring, adfærd og sociale funktioner – fx at lære den unge, hvad kropssignalerne er, når han er ved at blive vred – så han kan træne mere hensigtsmæssige måder at reagere på end at smide med sine ting.

Marianne Verdel underviser de ansatte i de nyeste neuropsykologiske teorier.

Neuropædagogik er altså pædagogiske metoder, som bygger på en viden om hjernens funktion og funktionshæmninger. Den pædagogiske indsats retter sig både mod miljøet (de fysiske rammer), de professionelle (krav, belønninger og støtte) og barnet/den unge selv (hvad kan han/hun selv lære at mærke og gøre anderledes). Alt sammen for at sikre en optimal udvikling og trivsel.

Et eksempel:

Hvis vi tager den unge mand, som vi nævnte før, der er impulsstyret og udadreagerende på en måde, der er til skade for ham selv og hans omgivelser, så kan man medtænke de tre områder sådan her:

Miljø:

- At han er placeret hensigtsmæssigt, måske på et bord for sig selv i god afstand til andre.
- At der ikke er mange ting på hans bord, som han eventuelt kan kaste med.
- At der ikke er unødigt støj eller adfærd i lokalet, som man ved kan fremkalde en voldsom reaktion.

De professionelle:

- At der er viden om hans kognitive vanskeligheder og ressourcer, så der tilrettelægges en aktivitet eller undervisning, som tager de nødvendige hensyn til ”svage og stærke ” funktioner. At der tilstræbes en høj succesrate – og at succes synliggøres.

Den unge selv:

- At man arbejder med at synliggøre, hvilke uheldige konsekvenser hans destruktive adfærd kan have for ham selv (og andre).
- At der arbejdes med en bevidstgørelse af, hvordan han fysisk kan mærke, når han bliver vred /udadreagerende.
- At man udarbejder en plan for, hvordan han skal agere, når han mærker det første fysiske tegn på at han er ved at blive vred og derved risikerer at blive uhensigtsmæssigt udadreagerende.
- At man, sammen med den unge, udarbejder alternative - hensigtsmæssige – reaktionsmønstre /adfærd.

Børne- og ungeneuropsykolog, cand. psych Marianne Verdel er specialist og supervisor i børneneuropsykologi og afdelingsleder for Neurocenter for Børn og Unge på Center for Hjerneskade. Centret er en del af VISO's specialistnetværk.

Neuropædagogikken i praksis

Når en kommune ønsker at indskrive et barn, en ung eller en voksen på et af neuropædagogikhusets tilbud, sendes alle papirer til Vibeke Monnick, der rådfører sig med Susanne Freltofte om, hvorvidt Neuropædagogikhuset er det rette sted for vedkommende. I det følgende beskrives forløbet herefter med udgangspunkt i et barn eller en ung, der indskrives på Ll. Nørremark.

Den foreløbige ”brugsanvisning

På baggrund af de tilsendte papirer, udarbejder Susanne Freltofte en foreløbig ”brugsanvisning” til personalet – altså et foreløbigt rids over pædagogiske tiltag for den unge. Brugsanvisningen SKAL følges af alle ansatte, herunder undervisningstilbuddet Specialkompagniet ApS, hvis dette også benyttes.

En brugsanvisning kan blandt andet indeholde følgende:

Da xx allerede fra den tidligste barndom har udvist udviklingsforstyrrelse, hvilket klart fremgår af de fremsendte henvisnings papirer, må der nødvendigvis være tale om fejludvikling af nervesystemet under graviditeten, altså en fejludvikling, der bevirker at han oplever omgivelserne, både de fysiske og sociale, på en anderledes måde end et normalt udviklet nervesystem.(..)

Resultatet af dette er, at han er bange for at bevæge sig i forhold til sin øjeblikkelige situation, og hvornår nok er nok. Hans verden er altså som at gå ud af vejen med bind for øjnene og propper i ørene. Derfor er det forståeligt, at han må have én at følges med, som han tør stole på ikke lokker ham ud over kanten. (..)

Det må derfor tilstræbes at tilrettelægge den pædagogiske linje, så dagene forløber ens, med en fast rytme i aktiviteterne.

Omvendt forsøger han at afprøve andres reaktion i forskellige situationer, da han ikke umiddelbart har fornemmelse for, hvor grænserne går, for hvad der er socialt acceptabelt. (..)

Planen skal revurderes, når personalet har nogle måneders erfaring med xx.

BRIEF'en, profilerne, søjlerne og Rias-test

I løbet af de første to-tre måneder – når personalet er begyndt at lære den unge at kende – udfylder de ansatte på Ll. Nørremark og Specialkompagniet en BRIEF-spørgeskemaundersøgelse på hver enkelt ung. BRIEF (Behaviour Rating Inventory of Executive Funktion) kortlægger den unges svage og stærke sider ift. bl.a. impuls kontrol, emotionel kontrol, planlægning og arbejdshukommelse og viser samtidig, på hvilke områder den unge ligger uden for normalområdet. De ansatte udarbejder selv herudover en vurdering af, hvilke dele af den unges hjerne, der har dysfunktioner – drejer det sig fx om hyperarousal, kontaktsvaghed, svage funktioner i venstre hjernehalvdel. I daglig tale kaldes denne vurdering ”de ti spørgsmål”.

BRIEF'en og besvarelsen af de ti spørgsmål sendes til Susanne Freltofte på Bakkedal. På baggrund af dette materiale udarbejdes en personprofil og en udviklingsprofil – de såkaldte søjler samt Rias-test.

Er den unge psykisk udviklingshæmmet, vil de ansatte derudover ofte udarbejde en aldersudviklingsprofil for den unge.

Første sagssupervision og behandlingsplan

På baggrund af BRIEF'en, de ti spørgsmål og en eventuel aldersudviklingsprofil – og eventuelle kliniske observationer af de unge – afholder personalet på Ll. Nørremark den første sagssupervision med Susanne Freltofte. På baggrund af materialet og erfaringen med den foreløbige pædagogiske brugsanvisning udarbejdes den første behandlingsplan. Denne indeholder en gennem-

gang af stærke og svage sider, en status på en række punkter som sprog/sprogforståelse, personlig hygiejne, social adfærd etc. etc., og pædagogiske anvisninger til både personalet på Ll. Nørremark og eventuelle lærere på undervisningstilbuddet Specialkompagniet ApS. Behandlingsplanen gennemgås for forældre og sagsbehandlere på det førstkommande møde for dem.

En behandlingsplan kan indeholde følgende mål:
At xx opnår en sikker, basal sproglig og fysisk kontaktform, hvor han ikke overskrider andres grænser. At xx lærer at skelne mellem hensigtsmæssig og uhensigtsmæssig adfærd. At xx fortsat føler sig tryk.

Og følgende pædagogiske anvisninger:

At xx har en fast struktureret hverdag med udgangspunkt i piktogram. At xx skal støttes og trænes i alderssvarende dialog, blandt andet i en-til-en-situationer. At xx bliver undervist af sexolog Bastian Larsen.

Hver 3. måned udarbejdes en status på den unge på baggrund af personalets fortsatte evalueringer af den unge. Denne sendes til sagsbehandler og forældre. Hvert år revideres behandlingsplanen på baggrund af årets erfaringer, vurderinger og sagssupervision. Ved behov udarbejdes en ny neuropsykologisk udtalelse eller BRIEF.

Løbende sagssupervision og undervisning

Alle ansatte i Neuropædagogikhuset får løbende sagssupervision af psykolog Marianne Verdel fra Center for Hjerneskade og Bakkedal til de børn, unge og unge voksne, der er indskrevet i de forskellige tilbud.

Sagssupervisionen ydes i sammenhængende undervisnings- og supervisionsforløb hen over året - to dage i januar, to dage i marts, en dag i sep-

tember og to dage i november – så alle indskrevne bliver gennemgået grundigt mindst én gang årligt i forbindelse med revisionen af behandlingsplanen.

Hvert to-dages forløb består af en førstedag alene for personalet i Neuropædagogikhuset, hvor Marianne Verdel underviser og orienterer om den nyeste forskning og viden om neuropsykologi/neuropædagogik.

Andendagen er med både personalet, anbringende kommuner og børnenes/de unges forældre, deres familier og som regel de unge selv. Det er her, forældrene bliver klædt på og får fagligt baserede og nede-på-jorden råd til, hvordan de kan støtte deres barn bedst muligt. Og det er her, at børnene og de unge selv lærer at forstå og – med deres egne ord - forklare, hvordan deres hjerne fungerer.

Øvrige pædagogiske teorier

Neuropædagogikhuset bruger også elementer fra både konsekvenspædagogikken og involveringspædagogikken.

Involveringspædagogikken har 8 punkter, der skal følges når en behandlingsplan skal formuleres med et klart fokus.

1. Involvering
2. Nuværende adfærd.
3. Evaluering af nuværende adfærd
4. Planlægning af ansvarlig adfærd
5. Forpligtelse.
6. Undskyldninger accepteres ikke.
7. Ingen straf.
8. Giv aldrig op

Konsekvenspædagogikken er inspireret af Jens Bay og hans bog ”Konsekvenspædagogik” fra 2005 om at opbygge social handlingskompetence hos udsatte unge.

Neuropædagogikhuset har justeret Jens Bays principper til sin egen målgruppe – og arbejder ud fra altid at være på forkant, anviser konsekvenser af egne handlinger og **aldrig bruge straf.**

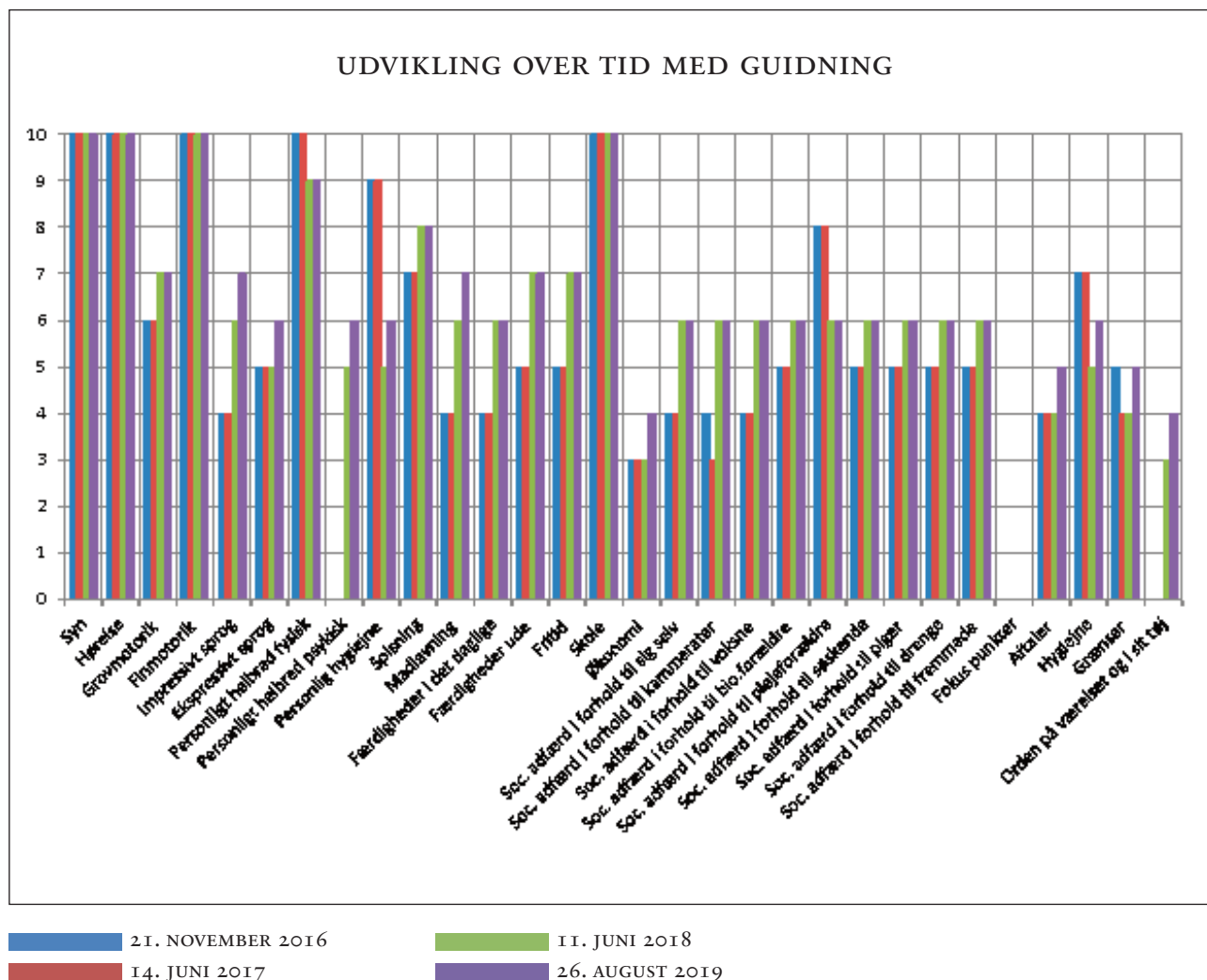
Resultater

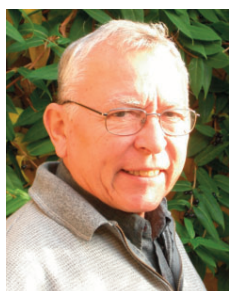
BRIEF'en, de ti spørgsmål, Rias-testen og den eventuelle aldersudviklingsprofil danner alle udgangspunktet for den løbende evaluering af den enkelte unge og den status/orientering, som Ll. Nørremark giver sagsbehandlere, forældre og den unge selv. På denne måde kan resultaterne og den enkeltes fremskridt uddrages meget konkret.

Udvikling over tid

Herudover laver Neuropædagogikhuset (Ll. Nørremark, Oasen og Svalereden/Friheden) hvert år – startende når den unge indskrives - en større beskrivelse af hver enkelt ung. På Ll. Nørremark er den opdelt i 24 punkter (fx grovmotorik, personlig hygiejne, skole, arbejde, fritid, social adfærd ift. fremmede, aftaler etc.). Perso-

nalet vurderer den unges færdigheder på en skala fra 0 – 10 for hvert enkelt punkt, både når den unge får støtte og når den unge ikke får støtte. Beskrivelsen viser dermed den enkeltes udvikling fra indskrivningstidspunktet og frem. Nedenfor et eksempel på hvordan en ung har udviklet sig fra 2016 til 2019 på de punkter, hvor udvikling var mulig.

VIGGO PETERSEN: De gør det flot på Ll. Nørremark

Viggo Petersen, der har arbejdet med Ll. Nørremark siden 1992, kommer på en del anbringelsessteder, der i

forskellige grader læner sig op ad neuropædagogikken. En af hans kæpheste - når han kommer rundt på stederne - er, at en hjerneskade ikke som fx en blindtarmsbetændelse er en diagnose med en behandling, der bygger på en simpel analyse af årsag og virkning. Men at en hjerneskade er en beskrivelse af en tilstand. At man derfor ikke kan fokusere på en enkelt ting og en enkelt fremgangsmåde i behandlingen men er nødt til at se på det hele menneske, når man behandler det. At man skal tage hensyn til mange elementer, og at det nogle gange er de unges forældre, der skal behandles.

Det siger jeg også på Ll. Nørremark. Men når det så er sagt, så gør de det meget flot på Ll. Nørremark i forhold til så mange andre institutioner, siger Viggo Petersen.

Viggo Petersen drev sammen med sin kone, neuro-psykolog, cand. psyk. Susanne Freltofte Neuro-psykologihuset Bakkedal. Viggo Petersen var inden da ansat på epilepsihospitalet Dianalund. Viggo Petersen er uddannet i England og Holland og har sammen med Susanne Freltofte blandt andet skrevet lærebøgerne "Hjerner på begynderstadiet", og "Først Føler Vi – Siden Tænker Vi".

MARIANNE VERDEL: Dygtige og dedikerede

Marianne Verdel, hvis samarbejde med Neuropædagogikhuset startede i 2014, oplever en medarbejder-

gruppe, der er både fagligt dygtige, og som er dedikerede til at omsætte neuropsykologien til praktiske metoder for de børn, unge og unge voksne, de arbejder med. Samtidig rammer Neuropædagogikhuset – som hun fornemmer det – en målgruppe, som kommunerne har svært ved at få hjælp til andre steder.

Personalet er godt skolede via Bakkedal til en praksis, som jeg synes er rigtig relevant ift. de målgrupper, de har. De brænder for sagen og er engagerede i de unge, siger hun.

Marianne Verdel er uddannet cand. psyk. fra Københavns Universitet, hun er godkendt som klinisk psykolog og efterfølgende specialistuddannet i klinisk børne- ungeneuropsykologi. Hun har arbejdet med børn og unge med kognitive vanskeligheder lige siden, dels på Geelsgaardskolen, dels i Københavns Amt og siden 2007 på Center for Hjerneskade, der er en del af VISO's specialistnetværk.

Forbrugerundersøgelse fra forældrene, kommunen og de unge

En gang om året spørger de forskellige tilbud under Neuropædagogikhuset de tre typer af interessenter om tilfredsheden med tilbuddet.

Det er henholdsvis

- 1) kommunen,
- 2) børnene, de unge eller de voksne på tilbuddene og
- 3) forældrene, de pårørende eller netværkspersonen.

Der er tre forskellige skemaer til de tre forskellige typer af interessenter.

Alle skemaer er tilgængelige for anbringende kommune.

Organisering, ledelse og komp

Neuropædagogikhuset består af fem selvstændige virksomheder med hver deres ledere, der mødes én gang månedligt til fælles ledelsesmøde, hvor supervisor og cand. pæd. psyk. Hans Raunsø deltager. Ved dette ledelses- og supervisionsmøde er der fokus på pædagogik, organisation og samarbejde, på ”retningen” og på, hvad det hele ”går ud på”. Dette er en af måderne at binde hele organisationen sammen og skabe en fælles forståelse af målgruppens behov og udviklingen i fagligheden, herunder uddannelsesplanerne.

Ledere i Neuropædagogikhuset deltager i Neuropædagogikhusets løbende efteruddannelse i neuropsykologi og neuropædagogik.

Ansættelsespolitik og ansatte

De fleste medarbejdere i Neuropædagogikhuset er uddannede pædagoger, plejere, sosu- og socialassistenter, skole- og faglærere eller lignende. Flere har tillige en praktisk uddannelse som håndværker.

Hver gang, Neuropædagogikhuset ansætter nyt personale, tages udgangspunkt i de til enhver tid indskrevne børn, unge og unge voksne – fx kan man have en vakant pædagogstilling og søge en pædagog, der har arbejdet inden for psykiatrien for at tilgodese et bestemt barns behov.

Samtidig ser man altid på, om de mennesker, der ansættes, er sikre på sig selv og deres egne normer, og om de kan gå ind for det menneskesyn og de værdier, som Neuropædagogikhuset står for. De skal være trygge i deres eget liv og have en rimeligt sikker base.

Tidligere chefspsykolog i Odsherred Kommune, Hans Raunsø, er tilknyttet Neuropædagogikhuset, blandt andet som fast rådgiver for ledergruppen ved rekruttering og ansættelse. Ved behov tester han ansøgere for at sikre den variation af personligheder i medarbejdergruppen, der er mest hensigtsmæssig.

Det kan synes, som om de forskellige enheder i Neuropædagogikhuset (især Familiecentret Ll. Nørremark) har en større gennemstrømning af personale end andre sociale tilbud. Det er der gode forklaringer på. Den første er, at det at arbejde neuropædagogisk med en meget strikt metode, der skal håndhæves døgnet rundt, er mere krævende, end mange medarbejdere forestiller sig – og måske evner.

Derfor starter en tilknytning til Neuropædagogikhuset altid som en vikaransættelse på så omhyggeligt et grundlag som muligt. Alligevel sker der en udskilning – enten foranlediget af medarbejderne eller Neuropædagogikhuset. Samtidig sker der omplaceringer inden for Neuropædagogikhuset. Disse registreres som et brudt ansættelsesforhold, selvom medarbejderen fx alene forlader opholdsstedet og bliver ansat som underviser i Spirilen eller følger en ung, der fylder 18 år, over i en ny boenhed – en win-win-situation, fordi pædagogikken og den enkelte unge er kendt for medarbejderen.

Eksternt tilknyttede kompetencer

- Tidl. chefspsykolog i Odsherred Kommune, cand. pæd. psyk, Hans Raunsø, specialistgodkendelse i psykoterapi
- Neuropsykolog cand. psyk. Susanne Freltofte, Neuropsykologihuset Bakkedal
- Børne- og ungeneuropsykolog Marianne Verdel, Center for Hjerneskade
- Sexolog Bastian Larsen
- Fast tilknyttede zoneterapeuter, Karin Thorsø og Jeanette Jelstrup
- Fast tilknyttede psykiatere

etencer

Efteruddannelse/kompetenceudvikling

Alle medarbejdere i Neuropædagogikhuset deltagere i den løbende efteruddannelse i neuropsykologi og neuropædagogik, der foregår i Neuropædagogikhuset. Eksternt tilknyttede fagpersoner tilbydes deltagelse i grundforløb.

Frem til 2018 har den teoretisk betonedede undervisning været varetaget af Bakkedal, primært specialkonsulent i neuropsykologi Viggo Petersen. I 2019 overtog Susanne Freltofte denne opgave. Herudover har leder Vibeke Monnick undervist i praktisk neuropædagogik på en række kursusdage, fordelt over året.

Fra 2014, hvor psykolog Marianne Verdel fra Center for Hjerneskade også er blevet tilknyttet Neuropædagogikhuset, vil efteruddannelse af personalet komme til at foregå nogenlunde sådan her:

Marianne Verdel står for den tilbagevendende undervisning af alle medarbejdere under Neuropædagogikhuset i kognitiv/neuropædagogik, mens psykolog Susanne Freltofte fra Bakkedal står for den neuropsykologisk/neuropædagogisk undervisning.

Vibeke Monnick underviser 12 gange årligt i praktisk neuropædagogik i forhold til børn, unge og unge voksne, der aktuelt er indskrevet og de dysfunktioner i hjernen, de har.

Alle undervisningsforløb bliver tilbudt forældre, familier og sagsbehandlere til de børn, unge og unge voksne, vi har indskrevet.

Fast supervision

Hans Raunsø yder fast månedlig supervision til personalet i Neuropædagogikhuset.

- På Familiecentret Ll. Nørremark to timer med personalet
- På Specialkompagniet ApS to timer med personalet
- På Oasen to timer med medarbejdere og ledelse sammen
- På Svalereden / Friheden to timer med den daglige medarbejder
- På "Konsulenten" fast supervision til Vibeke Monnick
- Fælles ledelsessupervision med lederne fra Ll. Nørremark, Specialkompagniet ApS, Oasen Aps, "Konsulenten" og Svalereden / Friheden to timer.

Fokus for personalesupervisionen er det kollegiale samarbejde og fastholdelse af normer, værdier og pædagogik. Der ydes efter behov supervision til enkeltmedarbejdere ud fra devisen, at det er både billigere og mere menneskeværdigt at forebygge end at helbrede, og at det giver ro i forhold til målgruppen at have medarbejdere, der har det godt på arbejde.

Kompetenceplan for medarbejdere

I forbindelse med ansættelsen bliver der udarbejdet en kompetenceplan for den enkelte medarbejder, med udgangspunkt i deres C.V.

Kompetenceplanen indeholder en funktionsbeskrivelse. I forbindelse med den årlige medarbejderudviklingssamtale bliver kompetenceplanen opdateret i samarbejde med den ansvarlige for samtalen. Alle medarbejdere har en kopi af deres kompetenceplan i deres personlige mappe. Herudover ligger kompetenceplanen sammen med de ansattes ansættelsespapir.

HANS RAUNSØ

Spændende at supervisere et sted med et klart pædagogisk grundlag

Hans Raunsø stoppede som chefpsykolog i Odsherred Kommune i 2008 for at drive privat psykologklinik.

Da han holdt afskedsreception mødte Vibeke Monnick op og spurgte, om han ville være supervisor på Ll. Nørremark/Neuropædagogikhuset. Hans Raunsø kendte kun sporadisk til stedet, men han sagde ja, fordi han tænkte, at det kunne være en spændende opgave at være supervisor på et sted med en klar profil.

Jeg har været supervisor for en række opholdssteder. Det er få opholdssteder, der har haft og har et så klart og specifikt pædagogisk grundlag som Ll. Nørremark. Alle medarbejdere er trænede og bevidste om, hvad neuropædagogik er. Det betyder, at man ikke kommer til at snakke i øst og vest om børnene. Man har et fælles sprog og bevidsthed om, hvad den pædagogiske opgave handler om. Og det betyder, at man som supervisor kan gå direkte til teamsamarbejdet og ikke skal spille tiden med at få klarlagt, hvad den pædagogiske metode er, siger Hans Raunsø.

Hans Raunsø er i dag konsulent for gruppen af ledere fra de forskellige tilbud i Neuropædagogikhuset og yder derudover fast, månedlig supervision for personalet på de forskellige tilbud. Han roser Neuropædagogikhuset for at have meget ambitiøse uddannelsesplaner for alle medarbejdere samtidig med, at det lykkes at gøre neuropædagogikken til noget fælles for alle ansatte.

Det er ikke en metode, der er trukket ned over hovedet på nogle tilfældige børn og unge. Nej det er en metode, som er tilpasset til - og netop virker på - børn og unge med specifikke neurologiske forstyrrelser, siger han.

Hans Raunsø bruges også af Familiecentret Ll. Nørremark i behandlingen af enkelte af de anbragte børn og unge. Det har været særligt vanskelige sager, hvor stedet har trukket på, at han også er specialist i psykoterapi. Det har øget hans kendskab til behandlingen af de enkelte børn og den måde, opholdsstedet Ll. Nørremark fungerer på.

Det er flot, at børn og unge med så voldsomme skader kan rummes i noget så familielignende, hvor de kan have et indholdsrigt og værdigt hverdagsliv, siger han.

Hans Raunsø er cand. pæd. psyk. og tidligere chefpsykolog i Odsherred Kommune. Han er autoriseret psykolog og specialistgodkendt i psykoterapi.

HANNE, HENRIK OG SØREN:

Professionel tilgang, hjertevarme og husrum – det overgår alt

Hanne og Henrik er forældre til Søren på 16 år, der har boet på Ll. Nørreremark og gået på Spirilen i fem år. I dag har de en glad dreng. De kender hans udfordringer, og de ved, hvordan de skal hjælpe ham.

Da Søren var 11 år, var både hans forældre, hans specialskole og hans sagsbehandler enige om, at der skulle ske noget nyt. Kort forinden var han blevet udredt og havde fået at vide, at han havde ADHD og var retarderet i middelsvær grad. Han trivedes ikke på sin skole, og hjemme var der råb og skrig, indtil han skulle i seng.

Sagsbehandleren kendte til Ll. Nørreremark, og Hanne og Henrik tog på besøg. ”Vi kan jo altid sige nej”, var holdningen hos dem. Men så mødte de Vibeke Monnick, ”det dejligste og varmeste menneske”. De fik professionelle svar på en masse af de spørgsmål, der kørte rundt i dem, og de fik mod på at tage Søren med derop, og så fulgte en meget kort indskrivningsproces.

Da vi kom derop med Søren, gik der ikke lang tid, før han løb rundt med de andre unge. Ind imellem kom han susende og spurgte, ”Er I ikke kørt endnu?” Han ville gerne derop og bo. Et par dage efter gik sagen i orden, og han flyttede ind, fortæller de.

Da Søren kom til Ll. Nørreremark, blev han undersøgt af Bakkedal. Henrik og Hanne fik ikke smidt en masse ord i hovedet lige efter undersøgelsen. De fik at vide, at der kort tid efter ville komme to kursusdage med Viggo Petersen. Her forklarede Viggo Petersen om opbygningen af hjernen og om hjerneskader på en måde, så Sørens forældre under kursusdagene sad og sagde ”Dér har vi jo Søren, der har vi jo Søren.” Viggo Petersen fortalte også om, hvad han havde fundet under sin undersøgelse af deres dreng.

Viggo Petersen forklarede os, at Søren tænkte på 27 ting på en gang. Han fik impulserne så

stærkt, at han ikke kunne nå at sortere i dem og derfor blev forvirret. Det stemte meget godt med vores billede af Søren, hvor han kunne have 10-15-20 ting i gang ad gangen. Det stemte også godt med, at vi havde fornemmelsen af, at Søren kunne gå hen til et 3. sals vindue og hoppe ud uden at tænke på konsekvensen, siger Henrik.

Henrik og Hanne siger, at de på Ll. Nørreremark er blevet mødt med skulderklap og holdningen, at ”Det er ikke jer, der er noget i vejen med, I skal bare have noget hjælp”.

Ex kunne vi i starten godt tænke os en familiedag. Nogle af vores familiemedlemmer mente bare, at Søren skulle have et lag tæsk, så ville det nok rette sig. Så arrangerede Vibeke en kursusdag, hvor vi kom 12 mand en lørdag. Der blev godt nok flyttet nogle brikker. Det havde vi aldrig selv kunnet forklare dem. Der var nogle, der fik røde ører, mindes Henrik.

Oftest føler Hanne og Henrik sig på forkant med situationen, også på tilsynsmøderne, så god kontakt har de i hverdagen til Ll. Nørreremark.

Vi er overlykkelige, og vi kan se fremgang med Søren hele tiden. Før i tiden, når vi skulle på ferie, var vi altid tre voksne med til at passe på ham. Nu tager vi af sted vi tre alene, og Søren kan være på egen hånd i flere timer. Det er selvfølgelig ikke Ll. Nørremarks fortjeneste alene, for Søren er også begyndt at få medicin. Men Ll. Nørreremark har fundet ud af, hvad Søren er god til, og hvordan han skal tackles. Det havde vi aldrig fundet ud af alene, siger Hanne.

Søren er i dag 18 år og er fortsat indskrevet på Ll. Nørreremark og Spirilen.

Familiecentret Ll. Nørreremark

Familiecentret Ll. Nørreremark ligger på Nørremarksvej 18 i Nr. Asmindrup og Nørremarksvej 20 i Vig. Det er et familielignende opholdssted og §107 med plads til 7 børn, unge og unge voksne i alderen 11 til 25 år.

Vi har mulighed for at lave rene drenge- og pigeafdelinger, enkeltmandsprojekter i egen lejlighed eller delelejlighed og skærmede pladser efter behov, både som anbringelser, efterværn efter §76 og midlertidigt botilbud §107.

Målet med et ophold på Ll. Nørreremark er på baggrund af neuropsykologiske tests og en neuropædagogisk tilgang at kunne tilbyde barnet /den unge den fagligt korrekte behandling og støtte, så det oplever succes og får lyst til at lære og udvikle sig. Samtidig inddrages forældre og familie, så disse også får ny indsigt og lærer at håndtere deres barn på en mere hensigtsmæssig måde, der tager højde for barnets /den unges hjernemæssige skader.

Via et ophold på Ll. Nørreremark kan de enkelte børn og unge – efter behov – modtage enkeltundervisning fra undervisningstilbuddet Spirilen. Dette aftales med PPR i Odsherred Kommune.

Hvem kan bo på Ll. Nørreremark

Målgruppen er børn og unge med medfødte eller erhvervede skader på hjernen eller dysfunktioner i hjernen på grund af grov omsorgssvigt. De børn og unge, der indskrives, har en række vanskelig-

heder, der bygger på dysfunktioner i hjernen. Det kan være personlighedsforstyrrelse, autismspektrumforstyrrelse, ADHD, udadreagerende adfærd, indadreagerende adfærd, selvskadende adfærd, seksuelt krænkende adfærd, tilknytningsforstyrrelse, omsorgssvigt, medfødt hjerneskade eller erhvervet hjerneskade.

Når en kommune ønsker at indskrive et barn eller en ung på opholdsstedet, vurderer Vibeke Monnick sammen med specialist i neuropsykologi Susanne Freltofte fra Bakkedal, om barnet eller den unge vil kunne profitere af Ll. Nørremarks tilgang og om det "passer ind" i ungegruppen. Herefter tager ungemødet på Ll. Nørreremark den endelige beslutning om en eventuel indflytning.

Ll. Nørremarks pædagogik og praksis

Ll. Nørremarks personale har – ligesom resten af Neuropædagogikhuset – en neuropædagogisk tilgang til beboerne. Denne bygger på den nyeste neuropsykologiske teori og forskning, som personalet præsenteres for og drøfter på løbende neuropædagogiske kurser og sagssupervision af vores eksterne eksperter.

Ll. Nørremark samarbejder – som resten af Neuropædagogikhuset – med neuropsykolog cand. psyk. Susanne Freltofte, Bakkedal, samt med neuropsykolog Marianne Verdel fra Center for Hjernesgade.

En ung, der indskrives på Ll. Nørremark får udarbejdet en foreløbig behandlingsplan af Susanne Freltofte, på baggrund af de papirer, der er til rådighed. Herefter går personalet i gang med at vurdere den unge (BRIEF-spørgeskemaundersøgelsen fra Bakkedal, de ti spørgsmål, Rias-testen og en eventuel aldersudviklingsprofil) – og der udarbejdes en behandlingsplan.

Ll. Nørremarks unge har mulighed for at få personlig rådgivning omkring seksualitet af Neuropædagogikhusets tilknyttede sexolog, Bastian Larsen. Herudover har Ll. Nørremark tilknyttet zoneterapeut, ligesom vi samarbejder med eksterne specialister.

Konfliktforebyggelse er en integreret del af Ll. Nørremarks pædagogik, tilgang og udformning af de fysiske rammer. Der er i det daglige altid voksne til stede, når der er mere end én ung sammen. Den neuropædagogiske tilgang med fokus på de unges stærke og positive sider begrænser konfliktpotentialer. Vi har så godt som aldrig magtanvendelser.

Både de unge og deres familie får grunduddannelsen i neuropædagogik og psykologi og derudover individuel supervision i den unges problematikker.

Hvad er målet med og resultaterne af et ophold på Ll. Nørremark?

Formålet med et ophold på Ll. Nørremark er at gøre den unge så selvhjulpne som muligt og gøre den unge i stand til at udnytte sine stærke sider både ift. arbejdsmarkedet, i fritidslivet og socialt.

Dagligdagen på Ll. Nørremark

Langt hovedparten af de unge, der bor på Ll. Nørremark, deltager samtidig i undervisnings- eller dagtilbud på Specialkompagniet ApS. Når de kommer hjem kl. 16, er fritiden fyldt op med både praktiske pligter med rengøring og madlavning og med fritidsaktiviteter som fx aftenskole på Brunhøjskolen. ADL-træningen er integreret i hverdagen.

Ungeskoven

Unge på Ll. Nørremark får nye rødder – også helt bogstaveligt! For lige så længe, Ll. Nørremark har eksisteret, lige så længe har opholdsstedet haft den tradition, at en ny ung skulle vælge et træ, der så skulle plantes et bestemt sted. Stedet – der startede ud som en bar mark – hedder i dag ”Ungeskoven” og er en kæmpe plantage med alle mulige slags træer og buske. De seneste år har barnet eller den unge fået sit navn sat på træet, så det kan findes igen. Og er det et frugttræ eller -busk, er frugten deres egen...

FAMILIECENTRET LL. NØRREMARK
Nørremarksvej 18
4572 Nr. Asmindrup
Egebjergvej 37, 4560 Vig

Telefon: 59 32 44 50
Fax: 59 32 44 61
familiecentret@lillenorremark.dk
www.lillenorremark.dk

Kontakt:
Leder Vibeke Monnick
Mail: vibeke@lillenorremark.dk
Mobil: 21 44 92 67

Undervisningstilbuddet Specialkompagniet ApS

Specialkompagniet ApS er et heldags-undervisningstilbud for børn, unge og voksne fra 11 år og opefter med hjernemæssige vanskeligheder. Tilbuddet ligger på Nykøbing-Slagelsevej 22 i Vig.

Specialkompagniet ApS tilbyder:

- Undervisning til elever, der ifølge folkeskoleloven skal have undervisning. Vi har en aftale med Højby skole under Nordskolen til de af vores elever, der går til eksamen.
- Skræddersyede STU-forløb
- Dagtilbud og aktiviteter efter §103 og §104

Hvem kan modtage undervisning fra Specialkompagniet ApS?

Fælles for målgruppen er, at det er børn, unge og voksne med hjernemæssige dysfunktioner. De kan være følelsesmæssigt tidligt skadede, have generelle indlæringsvanskeligheder, tilpasningsvanskeligheder, hjerneskader eller have diagnosticerede psykiatriske lidelser.

Specialkompagniets undervisningstilbud under folkeskoleloven er rettet mod børn og unge, der bor på opholdsstedet Ll. Nørremark, og som ikke kan rummes i den almindelige folkeskole eller andre undervisningstilbud med større elevgrupper. De har alle brug for at blive undervist i et meget tæt forløb, ofte som eneundervisning i et skærmet miljø. Hver enkelt barn eller ungs undervisning skal beskrives og senere godkendes i opholdskommunen.

For de unge over den skolepligtige alder er tilbuddet rettet både mod unge i et af Neuropædagogikhusets tilbud og unge, der enten bor hjemme eller under andre former. De har samtidig brug for at blive undervist, beskæftiget eller aktiveret i et trygt, ofte skærmet miljø.

Specialkompagniets pædagogik og praksis

Specialkompagniets personale har – ligesom resten af Neuropædagogikhuset – en neuropædagogisk tilgang til eleverne. Denne bygger på den nyeste neuropsykologiske teori og forskning, som personalet præsenteres for og drøfter på løbende neuropædagogiske kurser og sagssupervision af vores eksterne eksperter.

Tilgangen til hver enkelt elev er skræddersyet efter de foreløbige pædagogiske anvisninger, som

udarbejdes på hver enkelte elev. Herefter følges den behandlingsplan, der udarbejdes, blandt andet på baggrund af løbende sagssupervision, personalet modtager, primært af neuro-psykolog Marianne Verdel fra Center for Hjerneskade.

Vi arbejder altid med at styrke elevernes selvtillid ved at tage udgangspunkt i deres stærke sider og egen lyst. Undervisningstilbuddet går fra kl. 8 til kl. 16. Eleverne undervises i hver deres rum, bortset fra sport/motion og værkstedsfag, hvor der undervises i mindre grupper.

Al undervisning er nedbrudt i korte moduler med piktogrammer (tegninger), der både viser indholdet af det kommende modul, hvem eleverne skal være sammen med i dette modul og et ur, der viser tiden.

Alle aktiviteter under § 103 og 104 er på samme måde skræddersyet den enkelte indskrevne.

Ungemødet

For at træne elevernes sociale evner og følelse af medborgerskab har Specialkompagniet hver uge et ungemøde, hvor alle elever deltager. Her har eleverne mulighed for at komme med ønsker til undervisningen – fx nye læsebøger - eller aktiviteter som ture ud af huset og afprøvning af en ny sportsgren. På skift er eleverne sammen med deres kontaktperson ansvarlig for at afvikle ungemødet.

Både de unge og deres familie får grunduddannelsen i neuropædagogik og psykologi og derudover individuel supervision i den unges problematikker.

Formålet med undervisningen på Specialkompagniet ApS

Formålet med undervisningen på Specialkompagniet er at lære de enkelte elever deres stærke og svage sider bedre at kende, at finde deres kompetencer og ruste dem til en så selvstændig tilværelse som muligt.

UNDERSNINGSTILBUDET
SPECIALKOMPAGNIET APS
Nykøbing-Slagelsevej 22
4560 Vig
Tlf: 59 31 54 50
www.spirilen.dk

Kontakt:
Skoleleder Egon Nielsen
Mail: egon@spirilen.dk
Mobil: 27 63 99 93

Bostedet Oasen Aps

Bostedet Oasen er et tilbud efter servicelovens §108, rettet mod yngre voksne med behov for døgnstøtte på grund af hjerneskader eller omfattende dysfunktioner i hjernen. Opholdet forventes at løbe over adskillige år, og Oasen forsøger derfor at gøre både rammer og relationer så familielignende som muligt.

Målet med opholdet er, at beboerne i et beskyttende, trygt og struktureret miljø får opbygget et værdigt liv, med:

- Beskæftigelse - uddannelse, skole eller arbejde.
- Et socialt netværk og et sundt fritidsliv.
- Overskuelighed og fravær af voldsomme frustrationer, misbrug og kriminalitet.
- Størst mulig livskvalitet med basis i egne ønsker og forestillinger

Hvor ligger Oasen?

Oasen ligger i den lille by Hønsinge et par kilometer fra Vig i en ældre villa. Villaen har tre separate lejligheder på mellem 35 og 65 kvadratmeter, hver med værelse, opholdsstue, (te-)køkken og bad. Villaen råder desuden over vaskefaciliteter i kælderen og en vagt-/personalestue på 1. sal.

Der er offentlig transport i Vig. Beboerne råder i udgangspunkt selv over knallert eller cykel – og hvis det kniber, kører vi dem.

Hvem kan bo på Oasen?

Målgruppen på Oasen er yngre voksne med en eller flere omfattende dysfunktioner i hjernen, der gør dem ude af stand til at tage vare på sig selv. Unge voksne i målgruppen har svage sociale kompetencer og ringe evne til almindelig daglig livsførelse. De mangler ofte empati og kan have adfærd, der virker voldsomt grænseoverskridende, provokerende og generende overfor deres omgivelser. Unge i målgruppen har gavn af permanent træning af ADL-kompetencer (almindelig daglig livsførelse), indlæring af sociale færdigheder, præsentation af nye netværk, eventuelle samtaler med beboerens pårørende og vejledning i valg af uddannelse og arbejde.

Oasens pædagogik

Oasens personale har – ligesom resten af Neuropædagogikhuset – en neuropædagogisk tilgang til beboerne. Denne bygger på den nyeste neuropsykologiske teori og forskning, som personalet præsenteres for og drøfter på løbende neuropædagogiske kurser og sagssupervision af vores eksterne eksperter.

Når en beboer indskrives på Oasen, foretager specialist i neuropsykologi Susanne Freltofte fra Bakkedal en neuropsykologisk udredning af den kommende beboer. Udredningen indeholder også en række foreløbige pædagogiske anvisninger, som fra en start følges i det pædagogiske arbejde. Efter tre måneder udarbejder personalet på Oasen med udgangspunkt i den neuropsykologiske udredning og erfaringerne med beboeren en behandlingsplan, der beskriver beboerens styrker og vanskeligheder og indeholder mål og metoder. Behandlingsplanen drøftes og justeres løbende på personalemøder.

En gang årligt udarbejdes på baggrund af en grundig sagssupervision fra neuropsykolog Susanne Freltofte og Marianne Verdel fra Center for Hjerneskade en justeret behandlingsplan. I planen angives realistiske udviklingspunkter for

det kommende år. Hvert tredje måned udarbejdes statusrapport. Denne sendes til sagsbehandler, efter at den er gennemgået med beboeren. Oasens beboere har mulighed for at få personlig rådgivning omkring seksualitet af Neuropædagogikhusets tilknyttede sexolog Bastian Larsen. Både de unge og deres familie får grunduddannelsen i neuropædagogik og psykologi og derudover individuel supervision i den unges problematikker.

Hverdagen på Oasen

Hverdagen på Oasen er struktureret og følger et mønster, som den enkelte beboer kan genkende og føle sig tryk ved. Nuværende beboere følger STU-forløb/§103 og §104 på Specialkompagniet (under Neuropædagogikhuset) og er derfor i skole på alle hverdage.

Beboerne samarbejder med de ansatte om at holde deres lejlighed og købe ind til deres mad. En del af ADL-træningen består i støtte til dette og andre praktiske opgaver, enten fra deres tilknyttede kontaktperson eller anden personale.

Beboerne får herudover støtte til at få planlagt aktiviteter som besøg af venner og familie, tøjindkøb, fodboldkampe, bankospil, fisketure eller aftenskole på Brunhøjskolen i Holbæk. Oasens beboere har også mulighed for at deltage i den årlige skitur til Sverige sammen med resten af Neuropædagogikhuset.

”Det er tilsynets generelle indtryk, at botilbuddet Oasen er et godt og velfungerende tilbud.”

”Det er tilsynets indtryk, at Oasen tilbyder et omsorgsmiljø, der er befordrende for udvikling og trivsel, og at de unge føler sig trygge ved stedet.”

Fra tilsynsrapport juni 2013

BOSTEDET OASEN APS
Nykøbing-Slagelsevej 44
4560 Vig St.
Tlf. 59121013 / 21449267
www.neuropaedagogik-oasen.dk
info@neuropaedagogik-oasen.dk

Leder Vibeke Monnick
Mobil: 21 44 92 67
Souschef Marlene Hygild Monnick

Svalereden og Friheden

Neuropædagogikhuset råder over seks selvstændige lejligheder på Ll. Egebjergvej 11 og 13. Her har vi forskellige typer af tilbud til unge, der er fyldt 18 år, og som har behov for støtte og hjælp i hverdagen.

- Botilbud under §107
- Støtte under §85
- Enkeltmandsprojekter i samarbejde med en kommune

Svalereden

har tre lejligheder på Ll. Egebjergvej 11. Som navnet antyder, kan man bo her med nogen støtte og se, om vingerne bærer...

Friheden har tre lejligheder på Ll. Egebjergvej 13. Når man bor her, så ved man, at vingerne kan bære, og at man er på vej ud i ... friheden.

Hvem kan bo på Svalereden og Friheden?

Svalereden er dels til unge fra opholdsstedet Ll. Nørremark, der er fyldt 18 år, og som ikke har behov for efterværn i form af en fortsat anbringelse på opholdsstedet. Og det er til unge voksne,

der har brug for støtte i dagligdagen. Beboerne / lejerne skal være selvstændige nok til blandt andet at være alene om natten, da der ikke er nattevagt på stedet. Er det nødvendigt, kan der tilkaldes en pædagog, som kan være til stede i løbet af 10 – 15 minutter. Der kan tilkøbes en nattevagt.

Svaleredens og Frihedens pædagogik

Svaleredens og Frihedens personale har – ligesom resten af Neuropædagogikhuset – en neuropædagogisk tilgang til beboerne. Denne bygger på den nyeste neuropsykologiske teori og forskning, som personalet præsenteres for og drøfter på løbende neuropædagogiske kurser og sagssupervision af vores eksterne eksperter.

Både de unge og deres familie får grunduddannelsen i neuropædagogik og psykologi og derudover individuel supervision i den unges problematikker.

Hvad kan man få hjælp til?

Vi tilbyder lejere /beboere i Svalereden og Friheden hjælp til selvhjælp på en hel række områder, alt efter den unges behov.

- Tøjvask, rengøring, madlavning, kontakt til de myndigheder, der måtte være behov for at have dialog med , f.eks. sagsbehandler, jobcenter, region, eller hvem den unge ellers har brug for at tale med.
- Transport til forældre hver anden weekend.
- Bistand til lægesøg eller andre former for behandling.
- Hjælp til at betale regninger på posthuset.
- Bistand til at udarbejde et personligt budget og regnskab, hvor vi alternativt kan påtage os at styre hele den unges økonomi, således at den unge alene disponerer over egne lommepenge.
- Værgemål.
- Personlige samtaler og lignende.

Svaleredens og Frihedens beboere har mulighed for at deltage i den årlige skitur til Sverige sammen med resten af Neuropædagogikhuset.

Svaleredens og Frihedens beboere har mulighed for at få personlig rådgivning omkring seksualitet af Neuropædagogikhusets tilknyttede sexolog Bastian Larsen. Det er med i prisen.

SVALEREDEN
11. Egebjergvej 11, 4560 Vig
www.svalereden-friheden.dk
info@svalereden-friheden.dk

FRIHEDEN
11. Egebjergvej 13, 4560 Vig

Kontakt:
Leder Vibeke Monnick
Mobil: 21 44 92 67

Koordinator Flemming Blichfeldt
Mobil: 40 15 66 40

Neuropædagogikhusets konsulentbistand

Nød lærer nøgen kvinde at spinde. Det kunne være mottoet for Neuropædagogikhusets konsulentbistand - i daglig tale "Konsulenten". For Konsulenten er den "kasse", hvor alt det, der ikke kan lade sig gøre andre steder i organisationen, kan finde sin form.

Konsulenten har til huse i hjørnejendommen Søndergade 11 / Østerled 1 i Hørve. Her råder man over fire små lejligheder i stueplan, to store lejligheder i midten, fem værelser med fælles køkken og bad øverst samt selskabslokaler, undervisningslokaler og lokaler, der i dag er indrettet til cafe, souvenirbutik og dukkemuseum.

NEUROPÆDAGOGIKHUSETS
KONSULENTBISTAND
Søndergade 11 / Østerled 1,
4534 Hørve
www.neuropaedagogik-konsulent.dk
info@neuropaedagogik.dk

Kontakt:
Vibeke Monnick
Mobil: 21 44 92 67

Konsulenten tilbyder:

- Bolig og støtte til unge under 18 år, som kommunen gerne vil anbringe eller have udredt, men som ikke kan passe ind i opholdsstedet Ll. Nørreremark. Konsulenten har en ansat boende i ejendommen, og der kan knyttes ekstra pædagogisk personale til efter behov.
- Bolig med mulighed for støtte efter §85. I ejendommen bor også unge under uddannelse og familier med børn, så alle nyder godt af forskelligheden lejerne imellem.
- Boliger til unge uledsagede flygtninge.
- Beskæftigelsen efter §103 og 104 i cafeen, dukkemuseet, butikken eller ejendommen.
- Kurser i neuropsykologi og (praktisk) neuropædagogik både hos os eller i kommunen/institutionen – lige fra fyraftensmøder til en-to-tre-dages kurser.
- Vi udarbejder udviklingsprofiler, personprofiler og BRIEF til institutioner, der arbejder neuropædagogisk.

Konsulenten samler derudover trådene og står for alt ift. visitation til Neuropædagogikhusets forskellige tilbud samt den fælles undervisning og supervision og ansættelse af personale i organisationen.

Under Konsulenten ligger derudover Hørve Boligudlejning, der udlejer alle boliger under Neuropædagogikhuset. Hørve Boligudlejning tager unge i praktik. Unge tidligere anbragte kan leje en lejlighed til nedsat pris, så længe de er under uddannelse.

Konsulenten har en indbygget fleksibilitet, hvor der tages udgangspunkt i de behov, de unge har. I Konsulenten tænkes der kreativt på, hvordan behovene kan tilgodeses i rammer og med et personale, der tager højde for, hvad de unge kan og ikke kan, og med samme neuropædagogiske faglighed som i resten af Neuropædagogikhuset.

Både de unge, voksne og deres familie, der er tilknyttet ”Konsulenten” får grunduddannelsen i neuropædagogik og psykologi og derudover individuel supervision i den unges problematikker.

Book et kursus i neuropædagogik ud fra jeres problemstillinger

Vi kommer gerne ud og underviser jer i neuropædagogiske principper målrettet jeres målgruppe: Fx omsorgssvigt, alkohol- og narko-skader, Asperger, ADHD, senskader eller medfødte skader.

En typisk undervisning vil bestå af en gennemgang af følgende:

- Hvad er neuropsykologi/pædagogik og hvad kan det bruges til ?
- Hjernens nerveceller – hvordan fungerer og samarbejder de?
- Hjernens funktion og udvikling - fra sansebehandling til intellektuelle processer.
- Fællesregler for teamsamarbejde.
- Hvordan udarbejdes en personprofil og hvad kan den bruges til ?
- Hvordan kan jeg opbygge min personlighed, så jeg kan nå disse mennesker?
- De to hjernehalvdele - blok 1-2-3.
- Hvordan oplever mennesker med forskellige dysfunktioner i hjernen omverden, og hvordan kan der arbejdes pædagogisk med disse vanskeligheder?
- Personprofil og hvad kan de bruges til ?

Book hjælp/kursus i BRIEF, de ti spørgsmål og søjler med og uden guidning

Hvis en institution, en kommune eller forældre har en konkret ung, hvor de ikke ved, hvilke skader og dysfunktioner, der er, kan de komme til os. Vi sætter os sammen med jer og udfylder skemaerne til brug for den neuropsykolog, der er knyttet til sagen eller kommunen.

Farmors Dukkemuseum

Vibeke Monnicks private dukkesamling blev i 2014 til Farmors Dukkemuseum.

På museet kan man se op til 2000 spændende og meget forskellige dukker, deriblandt en unik samling af royale figurer med kostumer fra 1800-tallet og andre kongelige porcelænsdukker. Herudover kan man se blandt andre Grace Kelly, Lady Di, Jackie Kennedy og Michelle Obama.

I tilknytning til museet ligger cafeen og souvenirbutikken. Dukkemuseet har åbent i påsken og juli-august fra 12 – 16 og ellers efter aftale.

www.farmorsdukkemuseum.dk

Søndergade 11, DK-4534 Hørve
Tlf. +45 21 44 92 67
www.farmorsdukkemuseum.dk

LEIF MONNICK-NIELSEN:

Vi kaldte mig ”ko-pædagog”

Leif Monnick-Nielsen har med sin landbrugsuddannelse og sit landbrug lige fra en start haft de unge med i stalden og i marken. Alle Vibekes ideer bliver vendt med Leif. Og derudover har han ansvaret for Ll. Nørremarks vagtplaner, han står for medicinuddelingen til de unge, og så har han fast nattevagt på gården.

Da ægteparret Monnick-Nielsen i 1977 købte gården, Nørremarken 18 i Nr. Asmindrup, havde Leif taget driftslederuddannelsen på Lyndby landbrugsskole. Dengang bestod gården af 25 tdr. land, 25 køer og fire grise. Gården blev udvidet, mere jord købt til, og fra 1985 havde Leif 65 malkekøer, en masse kalve og kvier og marker og enge med foder til dyrene.

Og hvor Leif var, var der plejebørn og unge ”rødder”.

Det kom jo næsten naturligt. Landbruget var det, der var at lave på gården. Og dyrene svarede ikke igen, det gjorde vi voksne jo, når vi var dumme, siger Leif.

Nogle af de unge var ”bare” med. Andre blev landbrugsmedhjælpere hos Leif (og et par gik vi-

dere og tog landbrugsuddannelsen senere). Leif har aldrig haft de store udfordringer med at håndtere hverken børn eller unge.

Jeg har aldrig drømt om at ville være pædagog. ”Ko-pædagog” var et udtryk, vi sammen med drengene brugte om mig. Og så brugte jeg min baggrund inden for militæret, jeg havde ikke de store problemer med dem, siger han.

Alle nye aktiviteter og udviklinger i Familiecentret Ll. Nørremark og senere Neuropædagogikhuset er blevet drøftet mellem ægtefællerne. Arbejdsdelingen var været, at Vibeke fik ideerne, og Leif har – som han selv formulerer det – støttet sin kone i de ideer, hun fik. Og da stedet i 1992 tog skridtet og indførte neuropædagogikken i alle aktiviteter, deltog Leif – selvfølgelig – i alle Viggo Petersens kurser.

Ved siden af landbruget har Leif altid styret økonomien i Neuropædagogikhusets vidt forgrenede aktiviteter, forstået som, at han har betalt regningerne. Og da han midt i 90’erne solgte sin mælkekvote og dermed malkekøerne, har han gradvist fået en større og større rolle i den daglige drift af organisationen. I dag har han en række ansvarsområder på Ll. Nørremark: står han for vagtplaner, han styrer medicinen til de unge, han har fast nattevagt, han tager de unge dem med til lægen etc., når der er behov for det, og han har (som han hele tiden har haft) ind imellem weekendvagter sammen med Vibeke.

Og selvfølgelig sagde Leif ja, da Kriminalforsorgen for en del år siden henvendte sig og spurgte, om han kunne tage folk i samfundstjeneste. Så i perioder har Leif unge og ældre, der under Leifs opsyn bruger samfundstjenesten til at være med til at passe landbrug, bygninger og haven.

Jeg duer ikke til ikke at have noget at lave. Sådan vil det også være fremover, siger Leif Monnick-Nielsen.

JENS OG KIRSTEN:

Vi har altid følt os som en del af familien

Jens og Kirsten er forældre til Marianne. De kan se, hvor meget den neuropædagogiske behandling har hjulpet Marianne. Og de synes, begrebet Familiecentret Ll. Nørre- mark er dækkende for det, som Leif og Vibeke står for.

Fra starten af Mariannes ophold på Ll. Nørre- mark har Jens og Kirsten været tiltalt af, at de som forældre har været inddraget tæt i Marian- nes behandling og af, at de skulle binde sig til en del neuropædagogiske kurser og møder, hvor de fik et indgående kendskab til både Vibeke og Leif, personalet og Viggo Petersen.

Vi har som forældre nok været til de første 20 heldagsmøder på Ll. Nørre- mark. Vi har drøftet, diskuteret, vendt, drejet og fået svar. Og vi har altid fået begrundelser med udgangspunkt i Ll. Nørre- marks faglighed, fortæller de.

Da Jens og Kirsten for efterhånden 11-12 år siden ledte efter et behandlingssted til Marianne, kom de via en af de mange psykologer, de havde konsulteret, i kontakt med Viggo Petersen og neuropædagogikken. Marianne blev testet, og Viggo Petersen fortalte, at Marianne – sandsyn- ligvis efter et massivt omsorgssvigt på det ungar- ske børnehjem – var hjerneskadet. Han fortalte også, at hjerneskaden gav sig det udtryk, at Ma- rianne ikke var i besiddelse af den hæmmefunk- tion, andre har. Især i teenageårene kan det give sig meget voldsomme udtryk.

Marianne flyttede ind på Centret på Ll. Nørre- mark og fik i flere år eneundervisning på Spiri- len. Hun flyttede i egen bolig for syv år siden og havde støttetimer fra Ll. Nørre- mark indtil for et år siden.

Når Mariannes forældre skal sammenfatte, hvad de mener, Ll. Nørre- mark har betydet for Mari- anne, er det ikke svært. De kan se, at Marianne i dag accepterer sig selv. Hun kan styre sit liv

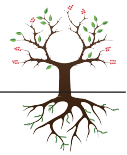
bedre, hun har overvundet sig selv og taget eksa- men i engelsk og dansk. Hun har erkendt, at hun ville have Jens som værge – et ”voldsomt synligt tegn på en erkendelsesproces” – og hun har er- kendt, at hun ikke ønsker at få børn.

Samtidig har tilknytningen til Ll. Nørre- mark været positiv for hele familien. Jens og Kirsten har følt sig accepteret som forældre, Ll. Nørre- mark har udtrykt tillid til Jens og Kirsten som for- ældre, og der har været en gensidig tillid og opbakning bag behandlingen af Marianne.

Og når vi kom til Ll. Nørre- marks fester, så sagde Vibeke og Leifs store familie altid, ”nej er det jer, der er Mariannes forældre”. Vi har altid følt os som en del af familien, siger forældrene.

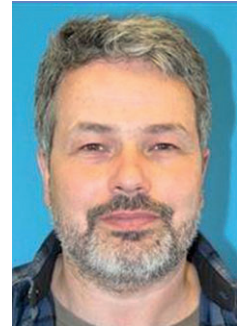
Der er for Jens og Kirsten endnu et tegn på, at Ll. Nørre- marks pædagogik virker.

Mariannes søster har ikke været gennem den samme bevidste neuropædagogiske behandling, selvom hun har mange af de samme udfordringer, og vi kan klart se forskellen, siger de.

SOCIALRÅDGIVER:

Ll. Nørremarks arbejdsmetode er ret unik

Jens Chr. Lund er ledende socialrådgiver i Stevns Kommune, der har to børn anbragt på Ll. Nørre-
mark. Som sagsbehandler føler han sig godt inddraget i stedets måde at arbejde på.

Jens Chr. Lund blev opmærksom på Ll. Nørre-
mark for cirka fem år siden. Tilfældigvis tikkede
der en mail fra stedet ind i hans indbakke på et
tidspunkt, hvor han var på udkig efter et anbrin-
gelsessted til et barn i lige netop den målgruppe,
som Ll. Nørre-remark tager sig af.

Og han har ikke haft grund til at fortryde sit
valg. Selv om han ikke vil udtale sig om de to
børn, der i dag er anbragt fra Stevns Kommune,
er der en række ting, han noterer med tilfredshed
om stedet.

*Meget hurtigt opdagede jeg, at det er et sted, der
lægger stor vægt på forældresamarbejde. At der
er respekt for forældrene, at man lægger vægt på
at inddrage forældrene i anbringelsen, og at man
i vid udstrækning tager konkrete og individuelle
hensyn til både barn og forældre, siger han.*

Som anbringende kommune føler han sig også
godt inddraget.

*Det er et opholdssted, der lægger vægt på tæt
kontakt til anbringende kommune. Via kurserne
med Viggo Petersen og tilsynsmøderne får jeg
som sagsbehandler et godt indblik i, hvordan Ll.
Nørre-remark arbejder med både forældre og børn,
siger han.*

Jens Chr. Lund havde også før sin første kontakt
til Ll. Nørre-remark kendskab til og gode erfaringer
med neuropædagogikken og Viggo Petersens
måde at arbejde på. Han siger, at det ikke er så
tit, han oplever et opholdssted lægge så stor vægt
på netop den metode, at det er ret unikt for Ll.
Nørre-remark.

Som sagt vil han ikke ind i at tale om specifikke
resultater for de to børn, Stevns Kommune har
anbragt på Ll. Nørre-remark.

*Men jeg vil gerne rose opholdsstedet for dets vilje
til at tage udgangspunkt i det enkelte barn og se
på, hvad der virker for det. Derudover må jeg jo
sige, at både børn og forældre, som har været
der, har været rigtigt godt tilfredse med tilbuddet,
siger han.*

*I dag har Stevns Kommune kun én ung anbragt
på Ll. Nørre-remark fra en anden afdeling end Jens
Chr. Lunds.*

Vi lagde køerne i seng, Leif og jeg

47-årige Buller Vinther var 17 år, da han i januar 1984 flyttede ind på Ll. Nørre-remark. I dag bruger han Vibeke og Leif, når han mangler et godt råd.

Buller Vinther havde en omtumlet barndom. Først hos sin mor og en voldelig far. Dernæst hos sine morforældre, hvor mormoren havde en "løs højrehånd" og slog med alt fra livremme, over bøjler til støvsugerør. Som 7-årig indledte han en tilværelse på skift mellem en række plejeforældre og Ville Heises Behandlingshjem i Allerød, og som 17-årig kom han på Sølager. Opholdet på Sølager gav ham to ting: en viden om kriminalitet og en ugentlig sprøjte i låret med 750 mg. Trilafon.

Buller Vinther besøgte på Ole Schouenborgs anbefaling Ll. Nørre-remark i '83 og flyttede ind i januar '84. Brugte det første trekvarte år på nedtrapning, hvor han bare sad totalt initiativløs. Langsomt begyndte han at hjælpe Leif i landbruget, i starten kun halvt frivilligt, men i løbet af kort tid dukkede han op hver dag i stalden. Vibeke og Leif kunne dog se, at der måtte noget andet til, for Buller stjal med arme og ben og var voldelig. Vibekes nevø Niels var fisker og havde en kutter. Han tog Buller med på havet, og det, Niels ikke fik slet af, fik fiskerne på havnen lært ham – de pakkede ikke tingene ind i vat, når Buller havde lavet noget lort. Fra '87 til '93 røg Buller ind og ud af fængslet men havde fortsat kontakt til Ll. Nørre-remark. "De eneste, der kunne styre mig i den tid, var Leif og Vibeke", siger han i dag.

I dag er Buller Vinther førtidspensionist og bor i Nykøbing med tæt kontakt til socialpsykiatrien og et værested, hvor han øver med et band. Efter eget udsagn lever han meget af tiden et godt liv, dog med for mange øller. Og så bruger han fortsat Ll. Nørre-remark, når han skal have et godt råd.

Hvis der er et eller andet, der går mig på, så tænker jeg på Vibeke eller Leif. Leif bruger jeg til mandeting, og jeg går til Vibeke, når det er noget med psyken, siger han.

Buller laver i dag koncerter i byen.

TAGET FRA LL. NØRREMARKS
35-ÅRS JUBILÆUMSSKRIFT
Med tilladelse fra Buller Vinther

i broen

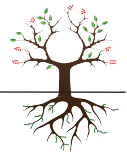
Dyb koncen

giraffen

Full dørn på karetten på
Nørre-remarkssvej

SOCIALPÆDAGOG:

Vi ansatte skal være præcise og vedholdende

Annette Andersen var i praktik på Ll. Nørremark i 1990 og har været ansat siden. Hun har taget hele turen med fra neuropædagogikkens start – og ”hold da kæft” hvor det rykker, siger hun.

Da Annette Andersen som socialpædagogstuderende skulle vælge sin sidste praktikplads, var hun på besøg på Ll. Nørremark. Hun overværede et tirsdagsmøde, som er de unges eget møde, hvor de træffer en række beslutninger om deres hverdag.

Jeg fik en god fornemmelse. De unge turde sige, hvad de havde på hjerte. Og stedet lignede ikke en institution, siger hun.

Annette Andersen valgte Ll. Nørremark som praktiksted, og flyttede ind i efteråret 1990. Før jul blev hun ansat og flyttede rigtigt ind på ”Centret” på Ll. Egebjergvej 37. Hun var fra starten tiltalt af, at man som ansat fik meget frie rammer, og at der samtidig var styr på, at man kørte konsekvenspædagogik og involveringspædagogik. I 1992 kom så neuropædagogikken.

Det var nok sådan en aha-oplevelse. Mange af tingene gjorde vi i forvejen, fx fokuserede vi på det gode. Men nu lærte vi mere, og vi kom på de her Viggo Petersen-kurser alle sammen både ansatte, forældre og sagsbehandlere. Vi begyndte at trække på samme hammel, og det betød – og betyder – alverden for de her unge, siger Annette Andersen.

1990’erne betød for Annette Andersen, at der kom flere og flere aspekter af neuropædagogikken ind i Ll. Nørremarks hverdag, og at målgruppen skiftede fra mere eller mindre selvhjulpne ”rødder”, der godt om aftenen kunne tage en knallerttur selv, til mere skrøbelige unge, der havde mere specifikke, kortlagte vanskeligheder.

Samtidig blev vi også uddannet langt bedre til at

vide, hvilke knapper, vi ikke skulle trykke på ift. de unge. Og at hvis vi var mere lydhøre, så kunne man som ansat undgå at bringe sig selv i situationer, hvor det tændte gnister, siger Annette Andersen.

Fornuft i fælles linje

I den periode bliver arbejdet mere målrettet. Personalet bruger den nye viden og de nye redskaber, og ”hold da kæft”, hvor det rykker. At se en ung, der i starten bare sad gemt bag sine ting på sit værelse blive til et helt menneske... At se på de tests og de checklister, der blev – og bliver – lavet fortløbende på hver enkelt ung, og notere sig forskellen...

Annette Andersen, der i 2000 overgik til at arbejde med de unges behandlingsplaner, er utroligt glad for at være på Ll. Nørremark. Hun kan se fornuften i, at alle ansatte oplæres til at behandle de unge efter den neuropædagogiske linje.

Vi har ikke råd til, at medarbejderne skal prøve deres egne metoder af. Vores unge er ikke til det. Hvis vores unge efter vores nøje overvejelser får valget mellem to slags pålæg til frokost, så skal en medarbejder ikke tænke: Det er for sølle, hun får lige et tredje valg. Det går ikke, siger hun.

Annette Andersen boede på Ll. Nørremark til 1995, hvorefter hun med mand og barn på et års tid flyttede for sig selv.

Jeg ville ikke kunne bo her så længe, som Vibeke og Leif har gjort det. Men jeg har set, hvad det har betydet for de unge, at de to gør det, siger Annette Andersen.

*Annette Andersen er fortsat ansat på Ll. Nørre-
mark.*

Nye foto kommer

TAGET FRA LL. NØRREMARKS 35-ÅRS JUBILÆUMSSKRIFT

Med tilladelse fra Søren

Jeg bestod i snowboard

Søren har boet på Ll. Nørremark i fem år. Han kunne "nothing", da han kom, siger han selv.

Søren kalder det "bag-nakken" – det sted i hjer-
nen, han godt selv er klar
over, fungerer anderledes
på ham end på så mange
andre. Han beskriver sin
skoletid inden Ll. Nørre-
mark, som en tid med mange "idioter", der
kaldte ham "brilleabe" og med mange dage,
der endte i slagsmål.

I dag elsker han matematik. Han kan godt
lide "Counterstrike", og han er for tiden ord-
styrer, når de unge holder deres tirsdagsmø-
der. Han forklarer, at en ordstyrers job er at
holde orden og sørge for, at de andre rækker
hånden op, inden de taler. Det er også ham,
der tæller op, hvor mange der stemmer for
forskellige ting – fx hvem der skal i stalden og
muge ud på en fridag, fordi han har gjort et
eller andet dumt.

*Jeg skal også se, hvem der kommer først, når
man skal sige noget. Det er hårdere end man
tror, siger han.*

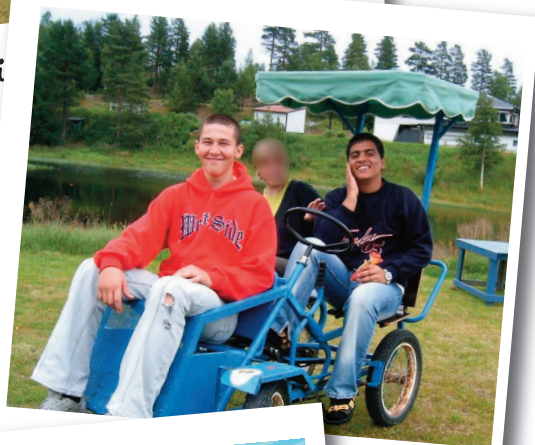
Og så bestod han snowboard-eksamen, da Ll.
Nørremark for nylig var på skitur, forklarer
han stolt.

*I dag er Søren i gang med et STU-forløb på
Spirilen.*

Turen ti

2006

Turen til

Turen til Sverige, 1998

Vejen frem mod Neuropædagogikhuset

Det følgende er et kort rids over historien fra det første plejebarn over stiftelsen af Familiecentret Ll. Nørremarks til det vidt forgrenede Neuropædagogikhuset.

Det var ikke tilfældigt, at opholdsstedet i udkan-
ten af Vig i sin tid blev døbt Familiecentret Ll.
Nørremark med tryk på Familiecentret. Både
Leif Nielsen og Vibeke Monnick kommer fra fa-
milier, hvor sammenhold, kærlighed og omsorg
har været en hjørnesten. Det er heller ikke noget
tilfælde, at hele organisationen i dag hedder Neu-
ropædagogikhuset. For den neuropædagogiske
tilgang er obligatorisk i alle ydelser og indsatser.

Vibeke og ”Dynastiet”

Kombinationen af omsorg for andre, retfærdig-
hedsfølelsen og evnen til at slå for det, hun fin-
der ”rigtigt”, har fulgt Vibeke Monnick siden
barndommen. Født i april ’49 i Jyderup i en stor
søskendeflok med en mor, der kom fra Færøerne
og en far, der handlede med alt fra kreaturer,
over ejendomme til tørv. Vibekes hjem blev kaldt
”Dynastiet”. Det omfattede morens søskende fra
Færøerne og børn blandt andet fra det nærlig-
gende Allerupgård Børnehjem, der trængte til et
ordentligt måltid mad.

Leif og købet af gården Ll. Nørremark

Leif Nielsen er født i Nørre Asmindrup i decem-
ber 1950 af en far, der var sadelmager hos en
møbelpolstrer i Asmindrup, og en hjemmegående
mor. Familien havde fire drenge og var med Leifs
ord ”ganske almindelig”. Sammenholdet i fami-
lien var stort og omfattede morforældrene, der
boede tæt på. Efter 7. klasse kom Leif ud at tjene
på en gård i nærheden, og som 16-årig flyttede
han til en gård i Lumsås. Efter nogle år blev Leif
jord- og betonarbejder, og kom som 22-årig i mi-
litæret.

Ægteparret, der blev gift i 1975, trækker på den
kultur og den indstilling til deres omverden, som
de har med hjemmefra. Samtidig har deres egne

familier altid været vævet tæt sammen med aktiviteterne på Ll. Nørremark og i Neuropædagogikhuset. Familien kommer til festerne. Familien hjælper, hvor det er nødvendigt. Og mange familiemedlemmer har arbejdet i Neuropædagogikhuset – i dag er seks ud af de 30 ansatte familiemedlemmer.

Det første plejebarn

I 1977 købte Leif gården Ll. Nørremark med tilhørende 25 tdr. land i sin fødeby, Nr. Asmindrup ved Vig. Ll. Nørremark blev fra starten rammen om flere end den lille kernefamilie. Områdets unger – i hvert fald dem, der ikke havde det så godt derhjemme – begyndte hurtigt at fylde op. Rygtet om det rummelige hjem bredte sig. En dag henvendte Plejehjemsforeningen i Holbæk sig. De sang, ifølge Vibeke, ”en sang fra de varme

lande” om en lille dreng, der lignede Leif, som var indlagt på Bispebjerg Psykiatriske afdeling, og som manglede et sæt gode plejeforældre. I juni 1978 flyttede den da 7-årige dreng ind hos Vibeke og Leif. Og nu begyndte en fremmed verden at folde sig ud. Drengen hamrede hovedet ind i skabene og smadrede møblerne. Lagde hånden på kogepladen, uden at det tilsyneladende gjorde ondt. Satte sig ude på marken og brølede som en ko eller hamstrede mad. Vibeke og Leif satte skumgummi op på vægge og skabe for at forhindre, at drengen skadede sig selv for meget – og forsøgte at henvende sig til plejehjemsforeningen og kommunen. Til sidst henvendte de sig til Bispebjerg Hospital, til socialrådgiver Jutta Haslund, som de i sin tid havde været i kontakt med.

Pædagogiske anvisninger, der holder

Jutta Haslund gav Vibeke en række anvisninger, som på mange måder præger tilgangen i Neuropædagogikhuset den dag i dag.

- De skulle lade være med at gøre det, som man instinktivt gør, når et barn går amok, nemlig forsøge at holde ham fast ind til sig. Det ville være magtmisbrug. I stedet skulle de holde ham lidt og endeligt ikke hårdt – så måtte de finde sig i, at han smadrede ting. Over tid kunne de øge det tidsrum, de kunne holde ham i.
- De skulle lave en fast struktur og skemalægge deres aktiviteter, så han blev tryk i sin faste hverdag. Og så skulle de ikke forvente mere, end hvad der var realistisk af ham – og lære at leve med det niveau.
- De skulle bygge en hytte til ham ude på marken, så han kunne sidde og brøle i fred. Og lade naboerne tænke, hvad de ville.
- De skulle tale til ham i korte sætninger og lade være med hele tiden at forklare, hvorfor tingene var, som de var.
- De skulle lade være med at forvente at få noget igen fra ham, som for eksempel sætningen ”jeg kan li’ dig”.
- De skulle undlade at reagere udadtil på de voldsomme ting, som drengen gjorde.

Flere børn dukkede op

Vibeke og Leif begyndte at bruge det, de lærte af Jutta Haslund. Samtidig begyndte det at brede sig, at den nye plejefamilie kunne noget med såkaldt ”vanskelige” børn. I 1980/81 begyndte både kommuner og familieplejeafdelingen på behandlingsinstitutionen Sølager at ringe.

Vibeke kvittede sit job, og de gik i dialog med Trundholm Kommune. Ægteparret begyndte at formulere for sig selv, at hvis de skulle hjælpe de her børn, så skulle de trække deres eget familiemønster ind. De blev klar over, at de børn og unge, de ville have, var dem, ingen andre ville have – de personligheds- og udviklingsforstyrrede, de kaotiske, de udadreagerende og fuldstændigt smadrede.

Tingene udviklede sig bare

I begyndelsen af 1980’erne var tanken at oprette et krisecenter, hvor mødre kunne komme med deres børn. I februar 1983 kom to ting på plads: En godkendelse fra Civilrettsdirektoratet til at drive en selvejende institution som en fond. Og en tilladelse fra Socialministeriet til at drive det alternative Familie- og Krisecentret Ll. Nørre- mark med plads til ti personer. Det var dér, centret var landet mellem myndighederne...

Det gik hurtigt op for Vibeke og Leif Monnick, at det med at drive krisecenter, det fik man ikke tilskud til. Så hvad gør en kvinde, der fra barnsben har lært at tage initiativer, og som fra sin far kendte alt til handel og økonomi? Hun åbner en butik – ja hun åbner flere. Butikken ”Bette Nøk” solgte genbrugstøj, kunsthåndværk, terapiarbejde fra centret, frugt af egen avl og meget mere – og overskuddet gik til at drive krisecentret. Senere kom blomsterforretningen ”Miss Monnick” til i en ejendom, som ægteparret købte, og hvor man indrettede små lejligheder til unge ovenpå.

Professionelt miljø og fokuseret målgruppe

Ll. Nørre- mark havde i de år to meget forskellige målgrupper. Kvinder i krise, der ofte ankom midt om natten under dramatiske omstændigheder, og som nogle gange kun var på centret i kort tid. Og unge ofte dybt skadede mennesker, der havde brug for ro, struktur og familielignende forhold. Selvom de to grupper fysisk befandt sig på to forskellige ejendomme – fordi Vibeke og Leif Monnick havde købt en ejendom til 500 meter fra Nørre- marksgården - var det ikke optimalt.

Samtidig fik Ll. Nørre- mark en bestyrelse med Ole Schouenborg i spidsen. Pludselig var der et professionelt miljø omkring centret, og man begyndte at diskutere behandlingen af de unge mere systematisk. De 17 teamregler for personalet, som Ll. Nørre- mark bruger den dag i dag, blev udviklet sammen med Ole Schouenborg.

I 1988 flyttede den sidste mor fra Familie- og Krisecentret – og fra den dag af ophørte Ll. Nørre- mark med at være krisecenter. Nu hed det blot Familiecentret Ll. Nørre- mark.

Involverings- og konsekvenspædagogik

I 1987 begyndte Vibeke Monnick at læse til socialpædagog på Jægerspris Seminarium. De næste tre år stod aha-oplevelserne og de teoretiske brikker til forståelsen af Ll. Nørremarks egen praksis på spring. Vibeke fik sat ord på involveringspædagogikken og konsekvenspædagogikken, som – uden at hun havde vidst det – var fast praksis på Ll. Nørremark – blandt andet, at straf aldrig nogensinde var en del af behandlingen. De udviklingsplaner, man talte om på seminariet, havde opholdsstedet lavet fra dag ét, blot uden at vide, at det var dét, det hed.

Neuropædagogikken – fra tanke til virkelighed

En udsendelse fra det sydtyske genoptræningsscenter "Therapiezentrum Burgau", hvor en hjerneskadet elektriker blev genoptrænet, gjorde indtryk på Vibeke Monnick. Udsendelsen viste, hvordan man med massiv påvirkning kan stimulere nogle nervetråde i hjernen.

Nogenlunde samtidig hørte Vibeke Monnick specialkonsulent i neuropsykologi Viggo Petersen fra neuropsykologihuset Bakkedal fortælle om neuropsykologien og om arbejdet på Center for Hjerneskade. Hun blev klar over, at centrets arbejdsmetode passede fuldstændigt til Ll. Nørremarks selvgjorte behandlingsplaner. Senere blev Viggo Petersens og Susanne Freltoftes bøger åbenbaringer for hende.

Vibeke Monnick blev mere og mere bevidst om, at deres ungegruppe var delt i to. Der var dem, som Vibeke kaldte "almindeligt mishandlede". Dem, der - når de fik ro og omsorg - kunne komme sig. Og så dem, hvor lige meget, hvad man gjorde, så kunne de ikke noget og blev bare mere og mere aggressive. Denne gruppe fik mere og mere Vibekes interesse og fokus. Vibeke begyndte at tænke på, om neuropsykologien og neuropædagogikken havde nogle svar og nogle behandlingsmetoder, disse unge kunne have gavn af.

I begyndelsen af 1990'erne indgik Vibeke Monnick en aftale med Viggo Petersen og neuropsykologihuset Bakkedal, som Viggo Petersen driver sammen med sin kone, neuropsykolog Susanne Freltofte.

Samarbejdet med Bakkedal

Alle Ll. Nørremarks unge skulle testes af Bakkedal, der skulle være med til at lave de unges behandlingsplan. Bakkedalen skulle stå for efteruddannelsen af de ansatte på Ll. Nørremark, han skulle supervisere personalet, og én gang årligt skulle han undervise på et to-dages grundkursus for både ansatte, forældre og sagsbehandlere.

Ll. Nørremarks målgruppe blev præciseret, nemlig unge med højresidede hjerneskader og/eller grov omsorgssvigt i de første måneder af deres liv. Det var – og er – unge, der ofte mangler overblik og fornemmelse for helheden, som mangler selvindsigt og som ikke forstår konsekvensen af deres handlinger. Det er unge med ADHD, føtalt

alkoholsyndrom, unge med autistiske træk, udviklingshæmmede, unge med fødselsskader, skader efter bilulykker eller meningitis.

(Endnu mere) systematik

Ll. Nørremark indførte i disse år skriftligheden fra bogen ”Hjerner på begynderstadiet” af Viggo Petersen og Susanne Freltofte. Man udarbejdede personalepolitikker og årshjul, der omfattede:

- Grundkurser om neuropsykologi og neuropædagogik både for ansatte, forældre og kommuner Tilsynsmøder, hvor sagsbehandler, ansatte og Viggo Petersen drøftede de enkelte unges behandlingsplaner
- Endages-kurser i neuropædagogik i praksis for både forældre, personale og kommuner med Vibeke Monnick som underviser
- Kurser/sagssupervision med Viggo Petersen fra Bakkedal som underviser for de ansatte og med supervision for både ansatte og kommuner og ofte også de unge plus andre familiemedlemmer.

Når en kommune henvendte sig, tog Vibeke Monnick og ofte også Viggo Petersen stilling til, om den unges udfordringer passede til stedet. Herefter blev kommunen, forældrene og den unge inviteret på besøg, og som det sidste skulle – og skal - tirsdagsmødet (altså de unges ugentlige møde) sige ”ja” til, at den nye unge flyttede ind.

Knopskydning med udgangspunkt i de unges behov

Over årene har Familiecentret Ll. Nørremark lavet knopskydning efter knopskydning. Ægteparret – og personalet – har kæmpet for, at der bliver plads og den rigtige behandling til ”deres” børn og unge.

Hver gang de har stødt panden mod en mur ift. en konkret ung – hvad enten det har drejet sig om at finde de rigtige rammer, en læreplads eller et arbejde – så har man fundet på noget. Lavet arbejdspladser i deres egne virksomheder og i Leifs landbrug, fundet en slægtning, der kunne beskæftige en ung i en periode eller købt en ejendom, hvor ”deres” unge kunne bo sammen med såkaldt almindelige mennesker og dermed socialiseres ind i samfundet.

”Ll. Nørremarks konsulentbistand” startede allerede i 1983. Den er privatejet af Vibeke Monnick og favnede fx de to butikker og de kurser, Vibeke Monnick begyndte at holde for plejeforældre, og som nu har bredt sig til hele den neuropædagogiske kursus- og konsulentvirksomhed.

Senere kom også erhvervsskolen ”Skruen” til, som arrangerer praktik- og lærepladser, og ejendommen Nykøbing-Slagelsevej 44 i Vig, som Vibeke Monnick købte i midten af 90’erne. Dengang boede landbrugsmedhjælperne og pædagogerne der. I dag, hvor botilbuddet Oasen ligger der, bor der selvfølgelig også en ansat.

Da ægteparret købte ejendommen Nørremarksvej 20, der ligger 500 meter fra gården, blev de professionelle håndværkere, der blev hyret til at sætte ejendommen i stand, suppleret af beboere fra Ll. Nørremark, der var gamle nok til at komme i praktik, men havde det problem, at ingen ville ”ha’ dem”.

Hvor skulle de unge flytte hen?

Omkring 1996/97 købte Vibeke Monnick kom det store ejendomskompleks med otte lejligheder i Hørve på Søndergade 11. Vibeke og Leif Monnick ville gerne have et sted, hvor ”deres” unge kunne bo sammen med andre fra lokalområdet. Udskrevne unge fra Ll. Nørremark har førsteret til boligerne, og ægteparret Monnick er gennem ”Hørve Boligudlejning” meget omhyggelige, når de udvælger lejere til resten af lejlighederne.

Komplekset i Hørve indeholder også lokaler til store neuropædagogik-kurser samt cafe og selskabslokaler, hvor Vibeke Monnicks tjeneruddannede søster har haft unge under oplæring i servicefag.

Enmandsprojekterne Svalereden og Friheden er kommet til under ”Ll. Nørremarks Konsulentbistand” ud fra samme filosofi. En af de unge fra opholdstedet udtrykte klart, at hun gerne ville have sin egen bolig. Ægteparret købte ejendommen Ll. Egebjergvej 11 og senere nr. 13, hvor de lavede fire lejligheder. I dag bor der tre af Ll. Nørremarks tidligere beboere i dem. De kan få støtte fra Neuropædagogikhuset, eller de kan købe den ude i byen.

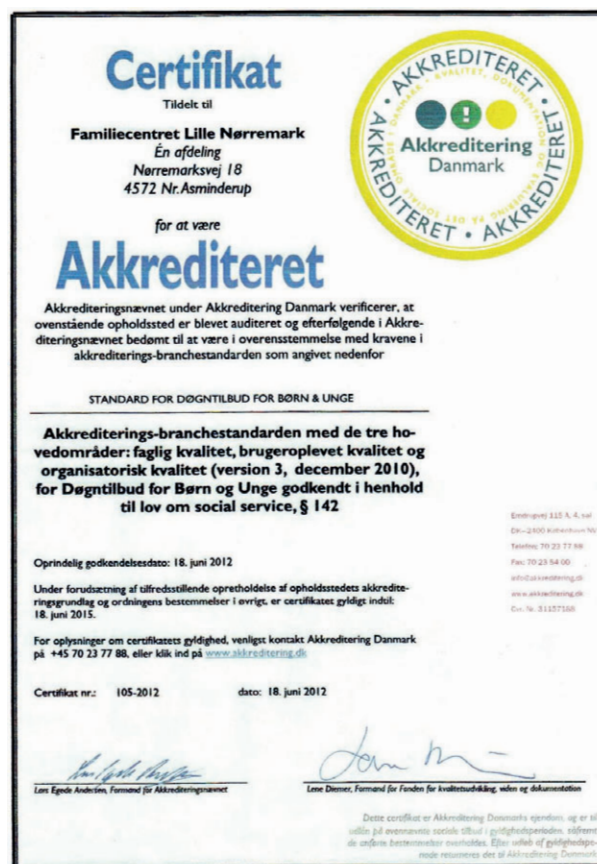

Bostedet Oasen (§108) kom til omkring 2009, fordi Ll. Nørreremark havde to unge over 18 år med så mange vanskeligheder, at de ikke kunne være på opholdsstedet. Det nemmeste ville have været at lave et §107-botilbud til dem, men Vibeke og Leif syntes ikke, de skulle bo i et midlertidigt botilbud. Selvom det normalt er kommunerne, der står for §108-botilbuddene, valgte Vibeke og Leif at lægge tilbuddet i privat regi.

Undervisningstilbuddet Specialkompagniet
I 2002 fik Ll. Nørreremark fik sin egen skole, specialskolen ”Specialkompagniet”. De skoler, som Ll. Nørremarks unge hidtil havde gået på, begyndte at sige nej til at tage imod dem. Det gjaldt Brunhøjskolen, der er en specialskole for unge med handicaps, og det gjaldt andre kommunale og private skoler.

Skolen blev organiseret som en fond med egen bestyrelse. I 2009 flyttede skolen til de nuværende lokaler i Hønsinge, der har både værkstedsaktiviteter og mange udendørsaktiviteter. Skolen byggede på den samme neuropædagogiske tilgang som Ll. Nørreremark og tilbød både grundskole, erhvervsskole, dagtilbud og Særligt Tilrettelagt Ungdomsuddannelse. Da minimumskravene til de interne skoler kom, ændrede Spirilen karakter og tilbyder i dag hjemmeundervisning i folkeskolens fag – foruden som tidligere dagtilbud og STU.

Akkreditering

Ll. Nørreremark blev akkrediteret i 2009 og reakkrediteret i 2012. Akkrediteringen sker i LOS-regi og er en kvalitetssikring af Ll. Nørremarks arbejde. Alt blev sat ned på papir, alt blev dokumenteret, og arbejdet blev endnu mere systematisk, fordi der kom skabeloner og strukturer på det hele. Store dele af Neuropædagogikhusets skriftlighed stammer fra akkrediteringen. I 2015 skal opholdsstedet reakkrediteres.

Neuropædagogikhuset en realitet

Under arbejdet med akkrediteringen modnedes en tanke i Vibeke Monnick og bestyrelsen. Når der nu alligevel var – og er – så stor sammenhæng mellem de enkelte tilbud, kunne denne sammenhængskraft formaliseres og vises udadtil. Navnet Neuropædagogikhuset blev skabt omkring år 2010.

Neuropædagogikhuset har ingen formaliserede vedtægter men skriftlige samarbejdsaftaler. Alle de tilbud, der er udsprunget af Vibeke og Leifs fælles bestræbelser – uanset om de er fondsejede eller privatejede – er med i Neuropædagogikhuset

og arbejder tæt sammen. Betingelsen er, at bestyrelsen hvert enkelt sted siger ja til at køre stedet neuropædagogisk og under den stadige undervisning og supervision fra Bakkedal og (siden 2014) Marianne Verdel fra Center fra Hjernesgade. Farmors Dukkemuseum åbnede i 2014 i lokalerne i Hørve med dukker, som Vibeke Monnick har samlet gennem et langt liv. Dukkerne og museet skal – ud over at være en af Vibeke Monnicks passioner - gerne skabe arbejdspladser og tilbud om aktiviteter efter §103 og 104 til udsatte unge fra fx opholdsstedet.

Da det er et generelt problem i Neuropædagogikhuset, at det er svært for unge, der er færdige med skolen eller dagtilbud, at finde beskæftigelse eller aktiviteter, er Vibeke Monnick i gang med at søge §103 og §104-tilladelser på både opholdsstedet, på Hørve Boligudlejning, på Leifs landbrug og på Farmors Dukkemuseum.

Nye samarbejdsformer og udbud.

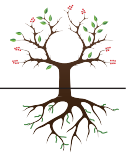
Vibeke Monnick er meget optaget af de planlagte udbudsrunder på det specialiserede socialområde. Neuropædagogikhuset er i dag opbygget, så man kan byde ind på løsningen af en kommunes behov på forskellige områder, hvor kommunen ikke selv kan levere hele løsningen og lægger det frem som et udbud.

Center for Hjernesgade og VISO

I 2014 fik Neuropædagogikhuset en aftale med børne- og ungeneuropsykolog Marianne Verdel fra Center for Hjernesgade, der supplerer aftalen med Viggo Petersen fra Bakkedal. Marianne Verdel står for sagssupervision og undervisning af personale, forældre, familie, de unge og sagsbehandlere. Da Center for Hjernesgade er en del af VISO's specialistnetværk, får kommunerne hermed gavn af denne højt specialiserede viden som en del af ydelsen fra Neuropædagogikhuset. I 2018 gik Viggo Petersen på pension og Neuropsykolog cand. psyk. Susanne Freltofte overtog alle hans funktioner.

Hans Raunso superviserer Specialkompaniets, Svaleredens og Ll. Nørremarks personale.

*Ole Schouenborg er seniorlektor, klinisk psykolog og
tidl. bestyrelsesformand for Lille Nørremark*

Lille Nørremark - kontinuitet, stabilitet og kvalitet i relationerne

En jubilæumshilsen fra Ole Schouenborg, tidligere pædagogisk konsulent i Frederiksborg Amt, psykolog på Ungdomsbehandlingshjemmet Sølager og den første bestyrelsesformand i Ll. Nørremark

Alt i livet handler om at blive set, hørt og rørt af andre mennesker, som betyder noget.

Normalt er det en gave, man tidligt får fra sin familie – og senere fra mange andre. Men der vil altid være nogle børn og unge, som lider savn – som ikke får den gave.

Samfundet søger så at købe sig til en erstatning. Jeg har hele mit liv været købmand i professionel kontakt og kærlighed - med erfaring som adoptivfar, plejefar, almindelig far og som professionel psykolog.

Som tidligere pædagogisk konsulent i Frederiksborg Amt og som psykolog på Ungdomsbehandlingshjemmet Sølager var jeg på jagt efter den bedste vare til den billigste pris. Jeg måtte langsomt se i øjnene, at døgninstitutionerne kun meget sjældent leverede varen. De anbragte børn var i forvejen relationssvigtede, men varen på døgninstitutionen var en række af sympatiske og ofte fagligt kvalificerede relationer, som imidlertid blev brudt igen – uafbrudt. De anbragte unge fik en hovedbanegård af skiftende kortvarige relationer til deres kontaktpædagog, som ofte gik hjem om torsdagen og lovede, at man kunne ses igen den efterfølgende tirsdag. Afspadsering af vagter hedder det.

Lille Nørremark var for mig et svar på det dilemma. En familieinstitution med en fast kerne – et ægtepar, som var der og tilbød den kontinuitet, stabilitet og kvalitet i relationerne, som børnene havde behov for, suppleret op af spændende medarbejdere, som kunne klinge sammen med kernen. Lille Nørremark var og er et matriarkat – et dronningrige med Vibeke som ubetvivleligt centrum

og prins Leif som rygdækning, men også med ”tjenestefolk”, som havde deres egen tydelige personlige profil. Stærke personligheder er ikke altid nemme, og som bestyrelsesformand var jeg ikke enig med Vibeke i alt. Det var et møde imellem en enormt dynamisk leder, som intuitivt demonstrerede sin relationskunst og vilde handlekraft – og så en pragmatisk psykologisk håndværker, som ikke sjældent havde en anden opfattelse af, hvad faglighed var.

Men vi blev altid enige nok, for kerneydelsen blev altid leveret med en stabil mængde af kvantitet og med et stort engagement af nærhed i relationerne. Ingen børn og unge savnede her kontakt og nærhed – de blev alle set, hørt og rørt af stabile voksne, som var autentiske – før begrebet kom på mode!

Faren for en familieinstitution er altid risikoen for lukkethed. Vibeke og Leif lukkede op for eksperter og specialister udefra og skaffede sig selv og de øvrige medarbejdere det nødvendige med- og modspil. Måske var mit eget største bidrag til Lille Nørremark, at jeg ved mit eksempel viste, at det ikke var farligt.

Vi fagfolk skelner ofte imellem private, personlige og professionelle relationer. I praksis er det temmelig svært.

Men Lille Nørremark er for mig et eksempel på, at personlige relationer kan være de mest professionelle, når det menneskelige regnskab skal gøres op.

Tillykke med Jubilæet!

Altid spændende, aldrig kedeligt og en fornøjelse

Sådan beskriver advokat Karin Høier selv sit samarbejde gennem 20 år med Ll. Nørremark.

”I gennem de sidste ca. 20 år, har jeg haft den fornøjelse at få lov at være rådgiver for i hvert fald en del af ”Vibeke Verden” eller måske endda ”Univers”. Jeg har ikke været inde over det hele og har heller ikke været eneste rådgiver. Vibeke ”teamer” op med de folk og rådgivere, hun finder bedst til opgaverne, og dem, der er til at få fat i, når det gælder. Og så har hun vist også den indstilling, at man ikke skal ”lægge alle sine æg i én kurv”.

Som rådgiver for Vibeke Monnick skal man være 100 procent til stede, fokuseret og klar. Oplæg til møder hviler på en forventning om et indgående kendskab til Neuropædagogikhuset, til Vibeke selv og til de udfordringer og problemstillinger, huset til enhver tid står overfor.

Efterhånden har jeg kendskab og indsigt i store træk, absolut ikke i det hele eller hele tiden (det er vist kun Vibeke, der har det), men jeg kan stadig blive overrasket, og deri ligger både udfordring og inspiration.

Neuropædagogikhuset og Vibeke er noget helt, helt særligt. Der går ikke mange af dem ”på dusinet”. Faktisk kender jeg ingen som dem. De, der møder Neuropædagogikhuset og Vibeke for første gang (og måske også 2. og 3. gang), og som ikke gør sig den ulejlighed at se ordentligt efter, bag om førstehåndsindtrykket, eller går på opdagelse - nysgerrigt og med åbent sind - i det helt særlige univers, går glip af noget. Blandt andet går de glip af at møde en række – og det er ikke bare Vibeke - engagerede mennesker, der ønsker at gøre en forskel for andre, som rummer og har forståelse for andres mangler, og som insisterer på, at alle har ret til et værdigt liv. De går også glip af den opdagelse, at der er nogle mennesker, der er i stand til at finde vejen til den enkelte, som andre ikke har kunnet eller kan finde. Det kan de nemlig i Neuropædagogikhuset.

Karin Høier er advokat med egen virksomhed og med speciale i socialpædagogiske opholdssteder, botilbud og pædagogiske projekter, se www.karinhoier.dk

Et aktivt medlem af LOS

Tidligere direktør i LOS, Geert Jørgensen, har kendt Vibeke Monnick og Ll. Nørremark siden starten af foreningens virke.

”Familiecentret Ll. Nørremark var i 1992 med i opstarten af Landsforeningen af opholdssteder i Danmark, det senere LOS, der dengang talte 40 opholdssteder. Vibeke Monnick har altid været aktiv både i LOS og i netværket omkring foreningen, og jeg husker, at de i en periode lagde hus til lokale netværksmøder for LOS-medlemmer.

For LOS er fagligheden vigtig, og Ll. Nørremark er om ikke det første så et af de første opholdssteder, der så gennemført arbejder med neuropædagogik. Det er flot.

Ægteparret Leif og Vibeke Monnick har udvist et stort engagement i deres unge, og formået at holde fast i ”det familieprægede”, selv om deres sted er vokset.”

LOS er en privat interesseorganisation for opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud. LOS har i dag 563 medlemmer.

Neuropædagogikhuset

– fem selvstændige virksomheder, deres organisering, ejerformer og revisorer

NEUROPÆDAGOGIKHUSET					
Marianne Verdel Center for Hjerneskade	Bakkedal ApS	Ll. Nørremark Konsulenten Privat	Specialkompagniet ApS	Oasen ApS Svalereden Friheden	Supervisor Hans Raunsø

FOND	APS	PRIVAT	PRIVAT	APS	APS
Familiecentret LL. Nørremark §66,2 og §107	Oasen §108 Svalereden §107	Neuropædagogik- husets konsulentbistand	Hørve Boligudlejning	Hørve Ejendomsservice	Specialkompagniet
	Friheden §107	Undervisning			
	Enkeltmands- projekter	Kurser			
	Efterværn	Skruen §103 og §104			
		Farmors Dukkemu- seum og café			
		Mødestedet (selskabslokaler)			
		Neuropædagogik- husets konsulentbistand			

EJERFORHOLD, EJENDOMME:					
Ll. Nørremarksvej 20 37, Vig <i>Vibeke Monnick</i>	Ll. Egebjergvej 11-13, Vig <i>Vibeke Monnick</i>	Nykøbing- Slagelsevej 44, Hønsinge, Vig <i>Vibeke Monnick</i>	Søndergade 11 / Østerled 1, Hørve <i>Vibeke Monnick</i>	Søndergade 9, Hørve <i>Kim Monnick</i>	Nykøbing- Slagelsevej 22, Hønsinge, Vig <i>Vibeke Monnick</i>
Ll. Nørremarksvej 18 Nr. Asmindrup <i>Leif Monnick Nielsen</i>		Søndergade 11 / Østerled 1, Hørve <i>Vibeke Monnick</i>			

Neuropædagogikhuset arbejder i samarbejde med revisor og tilsyn på at lægge Svalereden, Friheden og Oasen sammen i et fælles ApS.

NEUROPÆDAGOGIKHUSET'S TO REVISIONSVIRKSOMHEDER

Odsherreds Landboforening og Trekroner Revision

Odsherreds Landboforening har fra starten udarbejdet og gennemgået regnskaberne for Vibeke Monnicks privatejede virksomheder: Konsulentvirksomheden Ll. Nørremark og Hørve Boligudlejning (Aps).

Herudover bogfører Odsherred Landboforening for Svalereden, Friheden og Oasen.

Trekroner Revision har i over 30 år udarbejdet budgetter og revideret regnskaber for fonden, Familiecentret Ll. Nørremark, og siden starten på fonden Spirilen også for undervisningstilbuddet.

Herudover opstiller Trekroner Revision budgetter og regnskaber for de privatejede Oasen, Svalereden og Friheden til brug for Socialtilsyn Øst.

Neuropædagogikhuset

- et samlet tilbud til en skrøbelig målgruppe

Børn, unge og unge voksne med hjernemæssige dysfunktioner og hjerneskader kan få et godt liv med uddannelse, beskæftigelse og relationer, hvis de får de rigtige tilbud.

Neuropædagogikhuset er et sådant tilbud!

Vores "hus" omfatter et familielignende opholdssted for børn fra 11 år, Spirilen med undervisningstilbud efter folkeskoleloven og STU, støtte efter §85, botilbud efter §107 og 108 samt beskæftigelse og andre aktiviteter efter §103 og 104.

Fagligheden er i fokus i Neuropædagogikhuset. Nogle af landets største kapaciteter inden for neuropsykologi – Bakkedal og Center for Hjerneskade, der er VISO-leverandør – står for undervisning og supervision af vores personale, for pædagogiske anvisninger og for input til behandlingsplanerne. Alt sammen som en del af tilbuddet.

Neuropsykologerne drager på en konkret måde familien ind i undervisningen, supervisionen og behandlingen, så de får indsigt og praktisk forståelse både for de svage sider hos deres børn og for de stærke sider, som forandringen skal bygge på.

Vi trækker samtidig i dagligdagen på vores eksterne zoneterapeut og sexolog – uden at det koster kommunen ekstra.

En plads i Neuropædagogikhuset er dermed en mulighed for barnet eller den unge for at vokse og finde en plads i livet. For forældrene er det en ny start, der giver indsigt og konkrete redskaber til at håndtere deres barn eller ung. Og for kommunerne er det en garanti for, at vi har fagligheden, kreativiteten og rammerne til at løse de udfordringer, målgruppen giver, uden at vi nogen sinde giver op.

Praktisk neuropædagogik er vores hjertebarn – og vi underviser gerne andre institutioner, ligesom vi er behjælpelige med at udføre de BRIEF's, personprofiler og udviklingsprofiler, der ligger til grund for vores pædagogik.

VI GIVER BØRN, UNGE OG VOKSNE NYE RØDDER